

MEDDELANDE

4 • 2011

Uppdrag om nationella
bestämmelser som kompletterar
EU:s timmerförordning samt om
revidering av
virkesmätningsslagsstiftningen

© Skogsstyrelsen oktober 2011

Författare

*Jan-Olof Bäcké
Pernilla Granath Limstrand
Mats Herling
Stefan Karlsson*

Projektledare

Stefan Karlsson

Projektgrupp

*Hasse Bengtsson
Jan-Olof Bäcké
Pernilla Granath Limstrand
Mats Herling
Gerben Janse*

Upplaga

Finns endast som pdf-fil för egen utskrift

ISSN 1100-0295

BEST NR 1578

Skogsstyrelsens förlag
551 83 Jönköping

Innehåll

Förord	1
Sammanfattning	2
1. Inledning	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Uppdraget	5
1.3 Tolkning och avgränsning av uppdraget	6
1.4 Genomförande och processen	6
1.5 Vad är en delegerad respektive genomförandeakt?	7
1.6 Meddelandets disposition	8
2. Timmerförordningen	9
2.1 Tillämpningsområde och definitioner (artikel 1 & 2)	9
2.2 Verksamhetsutövarnas skyldigheter (artikel 4)	11
2.3 Spårbarhet (artikel 5)	12
2.4 System för tillbörlig aktsamhet (artikel 6)	12
2.4.1 Tillgång till information (artikel 6.1a)	13
2.4.2 Riskbedömningsförfarande (artikel 6.1b)	13
2.4.3 Riskreducerande förfaranden (artikel 6.1c)	14
2.5 Behöriga myndigheter (artikel 7)	14
2.6 Övervakningsorganisationer (artikel 8)	15
2.7 Medlemsstater	16
2.8 Kommissionen	17
3. Virkesmätning	18
3.1 Tidigare arbete gällande föreskrifter till virkesmätningsslagen	18
3.2 Motiv för lagstiftningen	18
3.3 Spårbarhet	19
3.4 Utökning av virkesmätningsslagens tillämpningsområde.	19
3.5 Behov av ytterligare ändringar av virkesmätningsslagstiftningen.	20
3.6 Ansvar	21
3.7 Föreläggande, förbud och vite	21
3.8 Straffbestämmelser	22
3.9 Miljöpåverkan	22
4. Förslag om behörig myndighet	23
4.1 Beskrivning av rollen som behörig myndighet	23
4.2 Tänkbara behöriga myndigheter och förslag på behörig myndighet	25
4.2.1 Skogsstyrelsen	25
4.2.2 Swedac	25
4.2.3 Tullverket	26
4.3 Förslag på behörig myndighet	26
5. Förslag till författningstext	28
5.1 Lag om handel med timmer och trävaror	28
5.2 Förordning om handel med timmer och trävaror	31

5.3 Författningskommentar till Skogsstyrelsens förslag till lag	32
5.4 Virkesmätningslag	40
5.5 Virkesmätningsförordning	41
6. Konsekvensutredning timmerförordningen	42
6.1 Inledning	42
6.2 Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå	42
6.3 Alternativa lösningar och effekter utan reglering	42
6.4 Vilka berörs av regleringen	42
6.5 Kostnadsmässiga och andra konsekvenser	45
6.5.1 Förutsättningar och antaganden	45
6.5.2 Kontroller	45
6.5.3 Övriga kostnader	46
6.5.4 Resultat	47
Bilaga	48
Förslag till föreskriftstext med kommentarer till virkesmätningslagstiftning	48

Förord

För att komma tillrätta med det globala problemet med inflödet av olagligt avverkat timmer och trävaror av sådant ursprung till EU har Europaparlamentet och rådet antagit en timmerförordning om skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden.

I detta meddelande redovisar Skogsstyrelsen uppdraget från regeringen att utarbeta förslag till nationella bestämmelser som kompletterar timmerförordningen samt om revidering av virkesmätningsslagstiftningen. I uppdraget ingår även att lämna förslag på vilken eller vilka myndigheter som bör utses till behöriga myndigheter.

Skogsstyrelsen lämnar förslag till författningstext i form av en lag och förordning om handel med timmer och trävaror. Förslag ges bland annat på uppgiftsskyldighet för verksamhetsutövare, kontroller, föreläggande, förbud och straffbestämmelser.

Skogsstyrelsen föreslås som behörig myndighet. Skogsstyrelsens torde vara den bäst lämpade myndigheten mot bakgrund av dess nuvarande arbetsuppgifter med bland annat tillsynsverksamhet, information och rådgivning mot svenska skogsägare. När det gäller kontrollverksamhet och annat arbete gentemot importörer bedöms Skogsstyrelsen även här kunna utföra ett adekvat arbete. I denna del finns beröringspunkter mot nuvarande internationell verksamhet. Att vara behörig myndighet kommer kräva resurser och Skogsstyrelsen utgår från att det kommer att tillföras nya medel.

Uppdraget har genomförts i bred samverkan med branschorganisationerna Skogsindustrierna och Trä- och möbelföretagen, Lantbrukarnas Riksförbund, större importföretag, naturvårds- och certifieringsorganisationer. Vi har under arbetets gång mötts av en konstruktiv och positiv anda och vi hoppas att detta arbete lägger en bra grund för fortsatta arbetet med att implementera timmerförordningen i Sverige.

Monika Stridsman

Generaldirektör Skogsstyrelsen

Sammanfattning

Skogsstyrelsen har fått i uppdrag från regeringen att, efter samråd med Tullverket, Statens jordbruksverk och Kommerskollegium, utarbeta förslag till nationella bestämmelser som kompletterar timmerförordningen samt om revidering av virkesmätningslagstiftningen.

Förslag ska lämnas om vilken eller vilka myndigheter som bör utses till behöriga myndigheter.

Skogsstyrelsen ska vidare bedöma om systemet för virkesmätning kan vara en del av det nationella genomförandet av timmerförordningen. Vidare ska utredas om behov finns att virkesmätningslagen utökas till att omfatta fler virkessortiment och om behov föreligger av ytterligare revidering av lagen.

Uppdraget ska slutredovisas senast den 31 oktober 2011.

Regeringsbeslutet har tagits mot bakgrund av timmerförordningen som antogs 20 oktober 2010 av Europaparlamentet och rådet. Timmerförordningen ska tillämpas från och med den 3 mars 2013.

Syftet med timmerförordningen är att det ska vara förbjudet för verksamhetsutövare att släppa ut timmer eller trävaror från olaglig avverkning. Verksamhetsutövare ska visa tillbörlig aktsamhet. Timmerförordningen ställer krav på att verksamhetsutövare ska ha ett system för tillbörlig aktsamhet. Systemet innebär tillhandahållandet av viss typ av information, analysera och bedöma risken för olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer samt i vissa fall vidta ett riskreducerande förfarande. Spårbarhet sker genom att handlare i leveranskedjan är skyldig att lämna information om sin leverantör och köpare.

Syftet med virkesmätningslagstiftningen är att få en enhetlig och korrekt mätning och därigenom erhålla en sund prisbildning på virkesmarknaden.

Skogsstyrelsen lämnar förslag till författningstext i form av en lag och förordning om handel med timmer och trävaror. I lagen ges förslag på uppgiftsskyldighet för verksamhetsutövare och handlare. Vidare ges bland annat förslag avseende kontroller, föreläggande, förbud, vite, omhändertagande och straffbestämmelser. Slutligen ges förslag gällande registrering och överklagande. I förordningen ges förslag på uppgiftslämnande, kontroll av efterlevnaden, registrering och rapportering.

Kommissionens så kallade delegerade och genomförandeakter är detaljerade tillämpningsregler som är bindande för medlemsstaterna. Dessa är under framtagning och inte beslutade, vilket kan påverka den framtida implementeringen i Sverige.

Skogsstyrelsen föreslår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om spårbarhet av virke, om det behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Skogsstyrelsen föreslår förslag som berör virkesmätningslagstiftningen.

Skogsstyrelsen föreslås som behörig myndighet. Skogsstyrelsens torde vara den bäst lämpade myndigheten mot bakgrund av dess nuvarande arbetsuppgifter med bland annat tillsynsverksamhet, rådgivning och information mot svenska skogsägare. När det gäller kontrollverksamhet och annat arbete gentemot importörer bedöms Skogsstyrelsen även här kunna utföra ett adekvat arbete. I denna del finns beröringspunkter mot nuvarande internationell verksamhet. Att vara behörig myndighet kommer kräva resurser och Skogsstyrelsen utgår från att det kommer att tillföras nya medel.

Skogsstyrelsen har under arbetet med uppdraget haft bilaterala möten med branschorganisationerna Skogsindustrierna och Trä- och möbelföretagen (TMF), Lantbrukarnas Riksförbund, större importföretag, naturvårds- och certifieringsorganisationer. Möten har också hållits med samrådsmyndigheterna och referensgruppmöten har anordnats. I arbetet med virkesmätningslagstiftningen har kontakter tagits med berörda intressenter.

En konsekvensutredning har genomförts på förslagen till lag och förordning. Någon konsekvensutredning av timmerförordningen har inte gjorts eftersom detta inte är ett krav enligt förordning om konsekvensutredning vid regelgivning. I förslaget till lag och förordning finns generellt inga ytterligare skyldigheter eller andra krav, utöver vad som föreskrivs i timmerförordningen. Därför bedöms inga merkostnader uppstå för verksamhetsutövare och andra aktörer. För att underlätta framtida implementering har en uppskattning av årliga kostnaderna för den behöriga myndigheten gjorts. Kostnaden uppskattas till runt fem miljoner.

1. Inledning

1.1 Bakgrund

EU tillämpar sedan 2003 en handlingsplan för att motverka olaglig skogsavverkning och den därmed sammanhängande handeln. I handlingsplanen läggs vikt vid styrelseformer och kapacitetssupplevering, underbyggda av åtgärder som syftar till att utveckla multilateralt samarbete för att minska konsumtionen av olagligt avverkat timmer och bidra till det vidare målet om hållbart skogsbruk i timmerproducerande länder. Mot bakgrund av handlingsplanen antog rådet 2005 en förordning (EG) nr 2173/2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen (FLEGT-förordningen). Kommissionen antog 2008 en förordning (EG) nr 1024/2008 om tillämpningsföreskrifter för ovan nämnda förordning.

Syftet med Flegtlicenssystemet är att komma till rätta med problemet med olaglig skogsavverkning och handel. Enligt Flegtlicenssystemet ska vissa trävaror som exporteras från ett partnerland och införs i gemenskapen och är avsedda för övergång till fri omsättning åtföljas av en Flegtlicens. Denna licens ska vara utfärdad av partnerlandet och ange att trävarorna har framställts av lagligen avverkat inhemskt timmer eller från timmer som lagligen importerats till partnerlandet i enlighet med nationell lagstiftning enligt partnerskapsavtalet ifråga. Att dessa regler följs ska övervakas av tredje part.

Utöver systemet med Flegtlicenser gav rådet kommissionen i uppdrag att presentera ytterligare förslag som syftade till att strypa inflödet av olagligt avverkat timmer och trävaror av sådant ursprung. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (timmerförordningen) är ett resultat av det arbetet.

Skogsstyrelsen har i maj 2010 slutredovisat förslag på nationellt system för tillämpning av FLEGT-förordningen till regeringen. Förslaget har remitterats och ärendet bereds för närvarande i regeringskansliet. Regeringen har för avsikt att anta en förordning som kompletterar FLEGT-förordningen.

Regeringen har i regeringsbeslut 8 den 3 mars 2011 uppdragit åt Skogsstyrelsen att efter samråd med Tullverket, Statens jordbruksverk och Kommerskollegium, utarbeta förslag till nationella bestämmelser som kompletterar timmerförordningen samt om revidering av virkesmätningslagstiftningen.

Regeringsbeslutet har tagits mot bakgrund av timmerförordningen som antogs 20 oktober 2010, trädde i kraft den 7 november 2010 och ska tillämpas från och med den 3 mars 2013.

Syftet med timmerförordningen är att det ska vara förbjudet för verksamhetsutövare att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden. Vidare ska verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden visa tillbörlig aktsamhet. I detta syfte ska de

tillämpa ett system för tillbörlig aktsamhet. Ett system för tillbörlig aktsamhet innebär att verksamhetsutövare ska tillhandahålla viss typ av information, analysera och bedöma risken för olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer samt i vissa fall vidta ett riskreducerande förfarande. En handlare i leveranskedjan ska vara skyldig att lämna grundläggande information om sin leverantör och köpare för att möjliggöra spårning av timmer och trävaror.

Regeringens uppdrag avser även att revidera virkesmätningstagstiftningen.

1.2 Uppdraget

Uppdraget innebär att Skogsstyrelsen efter samråd med Tullverket, Statens jordbruksverk och Kommerskollegium ska utarbeta förslag till nationella bestämmelser som kompletterar timmerförordningen. Förslag ska lämnas om vilken eller vilka myndigheter som bör utses till behöriga myndigheter. Förslaget ska innehålla nödvändiga författningsbestämmelser samt en konsekvensutredning enligt förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning, inklusive en kostnadsberäkning för genomförandet.

I arbetet bör Skogsstyrelsen föra diskussioner med företrädare för relevanta näringar och med relevanta myndigheter och organisationer, bl.a. sådana med erfarenheter av spårbarhet och kontroll av lagefterlevnad, t.ex. Swedac, certifieringsorganisationer och naturvårdsorganisationer. Skogsstyrelsen bör även aktivt följa kommissionens arbete med framtagande av tillämpningsföreskrifter (delegerad och genomförandeakt) till timmerförordningen.

Skogsstyrelsen ska beakta det nationella systemet för tillämpning av rådets förordning (EG) nr 2173/2005 om upprättande av ett system för FLEGT-licenser för import till Europeiska gemenskapen och kommissionens förordning (EG) nr 1024/2008 som innehåller tillämpningsbestämmelser till rådsförordningen.

Skogsstyrelsen ska också beakta andra relevanta befintliga system för kontroll och verifiering av lagefterlevnad.

Skogsstyrelsen ska vidare bedöma om systemet för virkesmätning enligt virkesmätningsslagen (1966:209) kan vara en del av det nationella genomförandet av timmerförordningen och om, och i så fall hur, lagen bör ändras för att åstadkomma detta. Författningsförslag ska lämnas liksom en konsekvensutredning enligt förordning (2007: 1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Regeringen uppdrar vidare åt Skogsstyrelsen att utreda om det finns behov av att virkesmätningsslagen utökas till att omfatta fler virkessortiment. Analysen ska genomföras bl.a. utifrån ett regelförenklingsperspektiv. Skogsstyrelsen ska därvid särskilt beakta behovet av att undanta småskalig verksamhet från bestämmelsernas tillämpningsområde. Skogsstyrelsen ska även utreda om det finns behov av ytterligare ändringar av virkesmätningsslagen, t.ex. av tillsynsbestämmelser. I arbetet bör Skogsstyrelsen föra diskussioner med skogsnäringen och med andra relevanta organisationer. Om behov av revidering av lagen finns ska Skogsstyrelsen ta fram nödvändiga författningsförslag. Ett sådant förslag ska innehålla författningsförslag på ändring av virkesmätningsslagen och på en virkesmätningssför-

ordning. Förslaget ska även innehålla en konsekvensutredning enligt förordning (2007: 1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

1.3 Tolkning och avgränsning av uppdraget

Utifrån vad som framgår av regeringsuppdraget har följande tolkning och avgränsning gjorts av arbetet.

Nationella bestämmelser har tolkats som förslag på författningstext i form av lag och förordning. I anslutning till förslag på författningstext har även författningskommentarer arbetats fram. En konsekvensutredning har gjorts enligt förordning om konsekvensutredning vid regelgivning, inklusive en kostnadsberäkning för genomförandet.

Några uttolkningar av timmerförordningen i syfte att underlätta den framtida implementeringen av timmerförordningen har i princip inte gjorts. Argumenten för detta är att det dels inte ingår i uppdraget att göra tolkningar och dels att det är för tidigt att göra tolkningar eftersom detaljerade regler i form av kommissionens så kallade delegerade och genomförandeakter samt riktlinjer ännu inte är beslutade. I meddelandet görs emellertid vissa tolkningar men framför allt lyfts vissa begrepp och frågeställningar fram i vissa artiklar som är i behov av framtida tolkningar. Några av dessa begrepp och frågeställningar kommer sålunda att klargöras i kommissionens delegerade och genomförandeakter samt riktlinjer. Likafullt bedöms vissa oklarheter bestå, vilket betyder att Sverige i den fortsatta implementeringen kommer att behöva göra egna nationella tolkningar.

Vidare lämnas förslag om vilken eller vilka myndigheter som bör utses till behöriga myndigheter i Sverige.

Skogsstyrelsen har bedömt om systemet för virkesmätning enligt virkesmätningslagen kan vara en del av det nationella genomförandet av timmerförordningen. Skogsstyrelsen har även utrett om det finns behov av att virkesmätningslagen utökas till att omfatta fler virkessortiment. Skogsstyrelsen har även utrett om det finns behov av ytterligare ändringar av virkesmätningslagen, t.ex. av tillsynsbestämmelser.

1.4 Genomförande och processen

Uppdraget har genomförts som ett projekt med en projektgrupp bestående av fyra personer inklusive projektledaren samt två resurspersoner. Projektet har även haft en styrgrupp samt återkommande avstämningar med Skogsstyrelsens generaldirektör.

Utredningen har under arbetet haft bilaterala möten med branschorganisationerna Skogsindustrierna och Trä- och möbelföretagen (TMF), Lantbrukarnas Riksförbund, större importföretag, naturvårds- och certifieringsorganisationer. Syftet med dessa bilaterala möten har framför allt varit att diskutera innehållet och uttolkningen av timmerförordningen samt förslag till lag och förordning.

Skogsstyrelsen har genomfört två möten med samrådsmyndigheterna Kommerskollegium, Statens Jordbruksverk och Tullverket.

Ett referensgruppmöte har genomförts med deltagande från allehanda intressenter. Denna referensgrupp har inte använts i de delar som rör virkesmätning. Här har istället en referensgrupp använts som funnits i tidigare arbete med revidering av föreskrifterna till virkesmätningenslagen.

I fråga om arbetet med virkesmätning finns genomförandet beskrivet i kapitel tre.

Skogsstyrelsen har aktivt deltagit i två olika av kommissionen arrangerade kommittéer. Dels i Expert Group on timber and timber products samt dels i Forest Law Enforcement Governance and Trade (FLEGT) kommitténs möten. I dessa kommittéer har behandlats de så kallade delegerade och genomförandeakterna samt vissa frågeställningar eller problem som lyfts av kommissionen, medlemsstater och externa intressenter.

Eftersom tidsramarna för detta regeringsuppdrag varit snäva har det inte varit möjligt att genomföra ett remissförfarande av utkastet till meddelandet. Ett remissförfarande ingår inte heller i uppdraget. Skogsstyrelsens meddelande kommer emellertid remitteras av regeringen i samband med framtagning av en proposition.

1.5 Vad är en delegerad respektive genomförandeakt?

När Europaparlamentet och rådet har beslutat om en förordning (lagstiftningsakt) ska denna verkställas. De mer detaljerade besluten som är nödvändiga för att kunna verkställa lagstiftningsakten kan ske på två sätt. Beslut kan delegeras till kommissionen genom en delegerad akt. Medlemsstaterna och Europaparlamentet har då en övervakande roll. Det andra sättet är regler för genomförande akt. Medlemsstaterna har i detta förfarande en tydligare roll.

Delegerade akter regleras i artikel 290 i Fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt (EUF). Kommissionen får besluta om rättsakter som kallas delegerade akter. Delegerade akter ska ha en allmän räckvidd och ska komplettera eller ändra i icke-väsentliga delar i lagstiftningsakten (det som Europaparlamentet och rådet beslutat). Lagstiftningsakten ska avgränsa delegeringens mål, innehåll, omfattning, varaktighet och villkor. Europaparlamentet och rådet kan återkalla en delegering i efterhand och även begränsa den i tiden.

Genomförandeakter regleras i artikel 291 i EUF. Medlemsstaterna har primärt ett ansvar för att vidta nationella lagstiftningsåtgärder för att genomföra EU-rätten. Om enhetliga villkor för genomförande av lagstiftningsakterna krävs ska kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Medlemsstaterna kontrollerar kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Europaparlamentet och rådet utövar inflytande genom ordinarie lagstiftningsförfarande när en genomförandeakt ska beslutas.

Kommissionen har under sommaren och hösten 2011 tagit fram utkast till både delegerad och genomförandeakt. Den delegerade akten har i huvudsak gällt förfaranderegler kring erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer. Genomförandeakten har avsett systemet för tillbörlig aktsamhet, med undantag för artikel 6.1 b, samt kontroll av övervakningsorganisationer. Båda akterna är direkt tillämpliga i medlemsstaterna.

I början av november 2011 kommer kommissionens delegerade akt att lämnas till Europaparlamentet och rådet för ställningstagande. Den delegerade akten träder i kraft den 3 mars 2012.

I mars 2012 kommer kommissionens förslag till genomförandeakt att tas upp till votering i FLEGT kommittén. Därefter behandlas förslaget vidare i Europaparlamentet och kommer slutligen att träda i kraft den 3 juni 2012.

1.6 Meddelandets disposition

Efter de inledande avsnitten görs i kapitel två en beskrivning av artiklarna i timmerförordningen som är av betydelse för den fortsatta implementeringen av timmerförordningen i Sverige. I kapitel tre beskrivs översynen som tidigare gjorts av virkesmätningslagstiftningen. Vidare tas spårbarhet och ytterligare utökning av virkesmätningslagens tillämpningsområde upp samt behov av ytterligare ändringar i virkesmätningslagstiftningen. Kapitel fyra innehåller förslag till behörig myndighet. I kapitel fem ges förslag till författningstext och författningskommentarer. Kapitel sex innehåller en konsekvensutredning.

2. Timmerförordningen

2.1 Tillämpningsområde och definitioner (artikel 1 & 2)

Timmerförordningen fastställer skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden för första gången på marknaden samt skyldigheter för handlare.

Definitionen av timmer och trävaror görs genom en klassificering i bilagan till timmerförordningen. Klassificeringen bygger på den kombinerade nomenklaturen enligt bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1). Ett undantag är trävaror eller sådana beståndsdelar av trävaror som tillverkas av timmer eller trävaror som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall (artikel 2.a).

Översättningen av begreppet "timber" till "timmer" kan vara missvisande. I svenska skogliga sammanhang används begreppet "timmer" liktydigt med "sågtimmer" och således inte "massaved". Enligt klassificeringen i bilaga 1 till timmerförordningen definieras emellertid "timmer" som "rundvirke", dvs. inkluderande både sågtimmer och massaved.

Verksamhetsutövare definieras i förordningen som varje fysisk eller juridisk person som släpper ut timmer eller trävaror på marknaden.

Handlare definieras i förordningen som varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet säljer eller köper på den inre marknaden timmer eller trävaror som redan släppts ut på den inre marknaden. Skyldigheter för handlare behandlas under avsnittet "spårbarhetskrav" nedan.

Avverkningsland definieras i förordningen som det land eller det territorium där timret eller det timmer som använts i trävarorna avverkades. Avverkningsland är en uppgift som verksamhetsutövaren ska ange enligt systemet för tillbörlig aktsamhet i artikel 6.

Utsläppande på marknaden definieras i förordningen (artikel 2.b) som "leverans för första gången oberoende av leveranssätt och försäljningsteknik, av timmer och trävaror på den inre marknaden för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet mot betalning eller gratis". Detta innebär att timmer och trävaror som härrör från detta timmer som redan har släppts på den inre marknaden inte utgör ett "utsläppande på marknaden" (artikel 2.b).

"Utsläppande på marknaden" och de övriga termerna i artikel 2.b kan tolkas på flera olika sätt och är av stor betydelse för vilka som i slutändan blir verksamhetsutövare och omfattas av timmerförordningens skyldigheter, framför allt kravet på att inneha ett system för tillbörlig aktsamhet. Det centrala begreppet som ska tolkas är "leverans" eller på engelska "supply". Oavsett tolkning innebär leverans eller "supply" att timret/trävarorna fysiskt finns inom EU och är klarerade i tullen. Dessutom måste timret/trävarorna användas i kommersiell verksamhet vilket betyder att import för eget privat bruk inte omfattas.

På möten mellan kommissionen och medlemsstaterna har två olika tolkningar utkristalliserats, en ”snäv” och en ”vid”.

Den snäva tolkningen innebär att ”supply” inträffar när timret/trävarorna är importerade till EU och överförda till en annan person/företag för distribution eller användning i denna persons/företags kommersiella aktiviteter. Om importören och producenten är samma person så tillämpas inte timmerförordningen. När däremot timmer/trävarorna byter ägare och bjuds ut på en marknad är det ”supply” och omfattas av timmerförordningen.

Den vida tolkningen innebär att ”supply” inträffar när timret/trävarorna görs tillgänglig för distribution eller användning i en kommersiell aktivitet, antingen av importören eller av en annan person/företag, på EU:s inre marknad. I denna vida tolkning krävs således inte att timmer/trävaror överförs till en annan person/ företag.

En snäv tolkning skulle innebära att timmerförordningen endast blir tillämplig på personer/företag som importerar timmer/trävaror till EU och säljer det vidare till andra personer/företag. En importör som använder timmer/trävaror i egen produktion och där slutprodukten inte omnämns i bilagan till timmerförordningen skulle, med en snäv tolkning, inte omfattas av timmerförordningen. Ett exempel skulle kunna vara import av pellets för användning i egen produktion av energi i ett fjärrvärmeverk. Då energi inte finns med som en produkt i bilagan till timmerförordningen omfattas inte importen av pellets av timmerförordningen. Med den vidare tolkning skulle denna fjärrvärmeimportör omfattas av timmerförordningen när pellets görs tillgänglig för användning, dvs. efter att produkterna har klarerats i tullen.

När det gäller avverkning av svensk skog är huvudregeln att skogsägare som avverkar och överför timret till annan person/företag inom EU för distribution eller användning i denna persons/företags kommersiella aktivitet kommer vara verksamhetsutövare. Ett undantag som diskuterats mellan kommissionen och medlemsstaterna är när skogen säljs på rot (rotposter), dvs. skogsägaren överför nyttjande- eller äganderätten av den stående skogen till köparen som avverkar skogen. Eftersom stående skog inte är med i bilagan till timmerförordningen skulle säljare av rotposter inte omfattas av timmerförordningen. När skogen däremot är avverkad har det blivit så kallat obearbetat virke vilket finns med i bilagan till timmerförordningen och därmed är köparen och inte skogsägaren verksamhetsutövare. Detta undantag och hur de andra leveransformerna på den svenska virkesmarknaden ska tolkas behöver utredas vidare eftersom det idag finns oklarheter när nyttjande- eller äganderätten överförs från skogsägare till köpare.

Ytterligare ett undantag, som är avhängigt av tolkningen av ”utsläppande på marknaden”, är om skogsägaren avverkar egen skog och använder denna som insatsvara i en vidare förädling i egen industri, till exempel i sågverk eller massabruk. Med en snäv tolkning sker utsläppande på marknaden när timret/trävarorna säljs vidare till en annan person/företag för distribution eller användning i denna persons/företags kommersiella aktiviteter. För sågverk kan det till exempel ske efter att sågtimret har sågats och ska säljas vidare till annan person/företag. Med en vid tolkning kommer däremot utsläppandet på marknaden ske när de avverkade timret görs tillgängligt av skogsägaren för distribution eller användning i kom-

mersiell aktivitet. I sågverksexemplet innebär denna tolkning att utsläppande sker i samband med avverkning och således innan sågningen i det egna sågverket.

”Lagligt avverkat” definieras i förordningen som avverkat i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet. ”Olagligt avverkat” definieras som avverkat i strid med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet. Med ”tillämplig lagstiftning” avses den gällande lagstiftningen i avverkningslandet i fråga om

- rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser,
- betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer,
- avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsförvaltning och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer.
- tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer, och
- handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.

”Olagligt avverkat” respektive ”lagligt avverkat” samt ”tillämplig lagstiftning” återkommer i artikel 4 där det anges att det är förbjudet att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådan avverkning på marknaden. I artikel 6 finns också en beskrivning av systemet för tillbörlig aktsamhet som verksamhetsutövare ska tillämpa och detta system ska innehålla handlingar eller andra uppgifter som anger att timret och trävarorna överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.

Av betydelse i detta sammanhang är hur begreppet ”tillämplig lagstiftning” och de strecksatser som anges i förordningen ska översättas till svenska förhållanden, dvs. då avverkningslandet är Sverige. Skogsstyrelsen anser att ”tillämplig lagstiftning” i Sverige ska omfatta författningarna skogsvårdslagen och miljöbalken. Huruvida ytterligare författningar som mer eller mindre kan knytas till en avverkning, som till exempel inkomstskattelagen, ska inkluderas i begreppet ”tillämplig lagstiftning” bör utredas vidare.

2.2 Verksamhetsutövarnas skyldigheter (artikel 4)

Verksamhetsutövaren är den centrala aktören i timmerförordningen. Definitionen av en verksamhetsutövare har gjorts i avsnitt 2.1. Enligt artikel 4.1 är det förbjudet för verksamhetsutövare att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden.

Vidare ska verksamhetsutövare enligt artikel 4.2 visa tillbörlig aktsamhet vilket innebär att de ska använda ett system för tillbörlig aktsamhet som närmare specificeras i artikel 6. Detta system ska enligt artikel 4.3 upprätthållas och regelbundet utvärderas av verksamhetsutövaren, med undantag för när ett system för tillbörlig aktsamhet används som inrättats av en övervakningsorganisation enligt artikel 8.

Slutligen ska befintliga övervakningssystem enligt nationell lagstiftning och eventuella frivilliga övervakningssystem som uppfyller kraven i denna förordning

få användas som grund för systemet för tillbörlig aktsamhet. Denna sista mening återkommer senare i artikel 6 och systemet för tillbörlig aktsamhet.

Definition av olaglig avverkning framgår av artikel 2 men frågan är hur och vem som bedömer om timret är olagligt eller inte? Skogsstyrelsens bedömning är att det för svenska avverkningar måste finnas ett domslut i domstol som anger att en avverkning strider mot tillämplig lagstiftning för att en avverkning ska klassas som olaglig. Denna bedömning är i linje med den svenska rättstraditionen

Därtill behöver det utredas vidare hur det svenska systemet med statlig tillsynsverksamhet, avverkningsanmälan etc. ska sammankopplas med-timmerförordningen och därmed betraktas som grund för systemet för tillbörlig aktsamhet.

Skogsstyrelsen har under arbetet med regeringsuppdraget kontaktat certifieringsorganisationer som verkar i Sverige och dessa har framfört att deras respektive centralorganisationer har för avsikt att korrigera sina system i syfte att uppnå kraven i timmerförordningen.

2.3 Spårbarhet (artikel 5)

Handlare har definierats i avsnitt 4.1 och ska utmed hela leveranskedjan kunna identifiera:

- a) verksamhetsutövare eller handlare som har levererat timmer eller trävaror, och
- b) vid behov de handlare till vilka de har levererat timmer eller trävaror.

Handlare ska spara den information som avses i första stycket i minst fem år och på behöriga myndigheters begäran ge dem denna information.

Som framgår av innehållet av artikeln ställer timmerförordningen inga krav på absolut spårbarhet utan endast vem som levererat och vid behov till vilka som har levererats till – one up and one down. Begreppet ”vid behov” kan tolkas som att handlare på behörig myndighets begäran ska tillhandahålla denna information. Denna information torde tämligen enkelt kunna inhämtas från handlares interna redovisningssystem.

2.4 System för tillbörlig aktsamhet (artikel 6)

Verksamhetsutövare ska tillhandahålla ett system för tillbörlig aktsamhet vilket är en central beståndsdel i timmerförordningen. Systemet består av följande tre delar:

1. Tillgång till information (artikel 6.1a)
2. Riskbedömningsförfarande (artikel 6.1b)
3. Riskreducerande förfaranden (artikel 6.1c)

Tillgång till information innebär att verksamhetsutövare ska ha tillgång till följande uppgifter om dess leveranser av timmer eller trävaror som släppts ut på marknaden:

- Handelsnamn och produkttyp samt namn på träarten, och i tillämpliga fall fullständigt vetenskapligt namn.
- Avverkningsland och i tillämpliga fall:
 - i) subnationell region där timret avverkades,
 - ii) avverkningskoncession,
- Kvantitet (uttryckt i volym, vikt eller antal enheter).
- Namn och adress på verksamhetsutövarens leverantör.
- Namn och adress på den handlare till vilken timret och trävarorna har levererats.
- Handlingar eller andra uppgifter som indikerar att timret och trävarorna överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.

2.4.1 Tillgång till information (artikel 6.1a)

Första strecksatsen anger att fullständigt vetenskapligt namn ska anges i tillämpliga fall. Frågan är vad som menas med ”i tillämpliga fall”? I diskussioner som först mellan kommissionen och medlemsstaterna och i utkast till genomförandeakt har olika tänkbara definitioner förekommit.

Andra strecksatsen ställer krav på verksamhetsutövarna att ha tillgång till information om avverkningsland och i tillämpliga fall subnationell region där timret avverkades och avverkningskoncession. Frågan även här är vad som menas med ”i tillämpliga fall”. I utkast till genomförandeakt och i de diskussioner som förts mellan kommissionen och medlemsstaterna har även detta begrepp diskuterats.

I Sverige tillämpas inte systemet med avverkningskoncessioner varför detta inte torde bli aktuellt att ange för svenska skogsägare. För importörer kan denna information bli aktuellt att tillhandahålla om avverkningslandet tillämpar systemet med avverkningskoncessioner. Subnationell region torde inte föranleda några problem för svenska skogsägare att ange. För importörer av sammansatta trävaror kan det dock bli svårt att identifiera och länka olika träddelar till olika specifika subnationella regioner.

Sista strecksatsen innebär att verksamhetsutövare ska tillhandahålla information eller dokument som indikerar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning. I diskussioner mellan kommissionen och medlemsstaterna har inte denna del i systemet för tillbörlig aktsamhet närmare diskuterats.

2.4.2 Riskbedömningsförfarande (artikel 6.1b)

Systemet för tillbörlig aktsamhet ska även omfatta ett riskbedömningsförfarande som ska möjliggöra analys och riskbedömningar för om olaglig avverkning har skett.

Riskbedömningsförfarandet ska beakta information i artikel 6.1a. samt relevanta riskbedömningskriterier, inklusive

- säkerställande av överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, vilket kan innefatta certifiering eller andra av tredje part kontrollerade system som omfattar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning,
- allmän förekomst av olaglig avverkning av specifika träarter,
- allmän förekomst av olaglig avverkning eller praxis i det land och/eller den subnationella region där timret har avverkat, inbegripet hänsyn till förekomst av väpnade konflikter,
- sanktioner som FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört mot import och export av timmer,
- komplexiteten i leveranskedjan för timmer och trävaror.

Riskbedömningsförfarandet kan regleras ytterligare av kommissionen via delegerade akter. Första strecksatsen har en likvärdig innebörd som artikel 4.3. Frågan är här, liksom tidigare, hur det svenska systemet med statlig tillsynsverksamhet, avverkningsanmälan etc. ska sammankopplas med kraven i denna strecksats? Denna fråga behöver utredas i den vidare implementeringen. Övriga strecksatser torde inte vara aktuella på svenska förhållanden och behöver därför inte tas i beaktande av svenska skogsägare.

Importörer är skyldiga att utföra ett riskbedömningsförfarande innebärande att analysera och utvärdera risken för att olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden. Beroende på avverkningsland ska importören även ta hänsyn till riskbedömningskriterierna.

2.4.3 Riskreducerande förfaranden (artikel 6.1c)

Den tredje och sista delen i systemet för tillbörlig aktsamhet är riskreducerande förfaranden vilket består av en uppsättning åtgärder och förfaranden som är tillräckliga och rimliga för att effektivt minimera risken för olaglig avverkning. Åtgärder och förfaranden kan omfatta krav på kompletterande information eller handlingar och/eller krav på kontroll av en tredje part. För de fall då risken enligt riskbedömningsförfarandena i artikel 6.1b är försumbar behöver verksamhetsutövare inte genomföra riskreducerande förfaranden.

Som framgår av artikel 6.1c ska riskreducerande förfaranden enbart företas av verksamhetsutövare när risken inte är försumbar. Frågan är hur ”försumbar” ska definieras? I timmerförordningen definieras detta begrepp inte närmare. Begreppet kommer troligtvis att definieras i genomförandeakten eller alternativt i de riktlinjer som kommer att tas fram av kommission efter konsultation med medlemsstaterna. Hur begreppet definieras får stor betydelse för hur stor andel av verksamhetsutövarna som ska utföra riskreducerande förfaranden.

2.5 Behöriga myndigheter (artikel 7)

Behörig myndighet har en central roll i timmerförordningen. Varje medlemsland ska enligt artikel 7, senast den 3 juni 2011, utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen av timmerförordningen.

Behöriga myndigheters skyldigheter och frågan om vilken eller vilka myndigheter som bör bli behörig myndighet i Sverige tas upp i kapitel fyra.

2.6 Övervakningsorganisationer (artikel 8)

Verksamhetsutövare kan enligt artikel 4.3 använda ett system för tillbörlig aktsamhet som inrättas av en övervakningsorganisation.

En övervakningsorganisation ska enligt artikel 8.1 upprätthålla och regelbundet utvärdera ett system för tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 6 och bevilja verksamhetsutövare rätt att använda systemet. Vidare ska övervakningsorganisationer kontrollera att verksamhetsutövare använder systemet för tillbörlig aktsamhet på ett korrekt sätt. Lämpliga åtgärder ska vidtas om en verksamhetsutövare underlåter att använda systemet för tillbörlig aktsamhet på ett korrekt sätt. Lämpliga åtgärder inbegriper att underrätta behörig myndighet vid grav eller upprepad försummelse från verksamhetsutövarens sida.

För att ansöka om erkännande som övervakningsorganisation ska enligt artikel 4.2 följande krav vara uppfyllda:

- a) Den är en juridisk person etablerad inom unionen.
- b) Den förfogar över lämplig expertis och har kapacitet att utföra de uppgifter som avses i punkt 1.
- c) Den ser till att inga intressekonflikter uppstår då den utför sina uppgifter.

Kommissionens ska efter samråd med berörda medlemsstater erkänna en sökande som uppfyller kraven i artikel 4.2 som övervakningsorganisation.

Behöriga myndigheter ska enligt artikel 8.4 regelbundet genomföra kontroller för att säkerställa att de övervakningsorganisationer som utövar sin verksamhet inom de behöriga myndigheternas jurisdiktion fortsätter att utföra de uppgifter som anges i punkt 2. Kontroller får också genomföras när den behöriga myndigheten har relevant information eller väl underbyggda farhågor från tredje part eller när den upptäcker brister i verksamhetsutövarens genomförande av det system för tillbörlig aktsamhet som övervakningsorganisationen har inrättat. En rapport om kontrollerna ska göras tillgänglig i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4 EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation. Kravet enligt timmerförordningen är att uppgifterna ska göras tillgängliga, inte publiceras, varför Skogsstyrelsen bedömer att den svenska offentlighetsprincipen med rätten att ta del av allmänna handlingar uppfyller de krav som direktiv 2003/4/EG uppställer.

Behörig myndighet ska enligt artikel 8.5 underrätta kommissionen om en övervakningsorganisation inte längre utför de uppgifter som anges i artikel 8.1 eller inte längre uppfyller kraven i artikel 8.2.

Kommissionen ska enligt artikel 8.6 återkalla ett erkännande av en övervakningsorganisation, särskilt på grundval av den information som avses i artikel 8.5, om den har fastställt att övervakningsorganisationen inte längre utför de uppgifter som anges i artikel 8.1 eller uppfyller kraven i artikel 8.2.

I artikel 8.7 anges att när det gäller förfarandereglerna kring erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer, får kommissionen anta en delegerad akt. Denna ska antas senast den 3 mars 2013. Kommissionen har påbörjat arbetet med att ta fram en delegerad akt kring erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer. En antagen version av en delegerad akt kommer inte att finnas innan detta regeringsuppdrag ska slutredovisas. Skogsstyrelsen har emellertid tillsammans med andra medlemsstater aktivt deltagit i kommissionens arbete med att ta fram förslag till en delegerad akt. Förslaget innehåller mer detaljerade regler kring erkännande och återkallande av övervakningsorganisationer. Skogsstyrelsens bedömning idag är att dessa detaljregler inte nämnvärt kommer påverka den svenska implementeringen av timmerförordningen. Detaljreglerna kan förmodligen konkretisera och göra det tydligt för organisationer, som avser att ansöka om att få bli övervakningsorganisationer, om vad som krävs, vilket är positivt.

2.7 Medlemsstater

Medlemsstaterna ska enligt artikel 7 utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen av denna förordning, senast den 3 juni 2011.

Vidare får medlemsstaterna, med bistånd från kommissionen, enligt artikel 13.1 förse verksamhetsutövare med tekniskt stöd och annat stöd och vägledning med beaktande av små och medelstora företag för att underlätta efterlevnaden av kraven i timmerförordningen, särskilt systemet tillbörlig aktsamhet enligt artikel 6.

Medlemsstaterna får enligt artikel 13.2, med bistånd av kommissionen, underlätta utbyte och spridning av relevant information om olaglig avverkning för att hjälpa verksamhetsutövare att bedöma risker enligt 6.1b och ifråga om bästa praxis vad gäller genomförandet av denna förordning.

Under arbetet med detta regeringsuppdrag har ett flertal intressenter lyft fram vikten av att framför allt små och medelstora importföretag blir informerade om reglerna och skyldigheterna i timmerförordningen. Skogsstyrelsen instämmer i detta. Timmerförordningens skyldigheter för verksamhetsutövare innebär att både svenska skogsägare och importörer blir berörda och skyldiga att upprätta ett system för tillbörlig aktsamhet. Svenska skogsägare torde dock ha relativt lätt att tillhandahålla ett sådant system eftersom komplexiteten i leveranskedjan är låg. Bland importörerna av mer sammansatta produkter torde de stora företagen ha tillräckligt med egna resurser för att kunna tillhandahålla ett system för tillbörlig aktsamhet. Små och medelstora importörer av i synnerhet sammansatta produkter med små egna resurser kan dock vara i behov av tekniskt stöd, vägledning och informationsutbyte för att nå upp till kraven i timmerförordningen. Hur detta stöd ska utformas har inte legat inom ramen för detta uppdrag att ta fram förslag på, utan bör vara ett viktigt inslag i den senare svenska implementeringen av timmerförordningen. Av den kommunikation som Skogsstyrelsen har haft med kommissionen och andra medlemsstater har framkommit förslag på hur utbyte och spridning av relevant information om olaglig avverkning kan utformas.

I artikel 19.1 framgår att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i timmerförordningen. Förslag på hur dessa ska utformas i Sverige redovisas kapitel fem.

Slutligen ska, enligt artikel 20.1 medlemsstaterna senast den 30 april vartannat år från den 3 mars 2013 lämna en rapport om tillämpningen av timmerförordningen under de föregående två åren.

2.8 Kommissionen

Kommissionen ska enligt artikel 8.3 erkänna övervakningsorganisationer som uppfyller kraven i artikel 8.2.

Ett beslut om återkallande av erkännande tas av kommissionen enligt artikel 8.6.

Kommissionen kan enligt artikel 8.8 ta fram detaljerade regler, en genomförandeakt, om frekvens och beskaffenhet för behöriga myndigheters kontroller av övervakningsorganisationer. Skogsstyrelsen har tillsammans med andra medlemsstater aktivt deltagit i kommissionens arbete med att ta fram förslag till genomförandeakt gällande kontroller av övervakningsorganisationer men då denna är preliminär och inte har antagits ännu kan information om detta inte lämnas inom ramen för detta uppdrag.

Kommissionen får enligt artikel 14 anta delegerad akter för komplettering av förteckningen över timmer och trävaror i bilagan till timmerförordningen. Dessa kompletteringar får dock inte skapa en oproportionell börda för verksamhetsutövare. En utökning av förteckningen i bilagan har inte initierats av kommissionen utan som det framgår av artikeln ska en komplettering ske med hänsyn till den erfarenhet som görs vid genomförandet av timmerförordningen och särskilt via den rapportering som ska göras av medlemsstaterna och kommissionen samt informationsutbyte som görs mellan medlemsstaterna och kommissionen. En komplettering ska även göras utifrån utvecklingen av de tekniska egenskaperna, slutanvändarna och produktionsprocesserna för timret och trävarorna.

Kommissionen ska enligt artikel 20.2 utarbeta en rapport utifrån medlemsstaternas rapporter om tillämpningen av timmerförordningen som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet vartannat år.

Senast den 3 december 2015 och därefter vart sjätte år ska kommissionen enligt artikel 20 punkt 3 se över timmerförordningens effektivitet och sätt att fungera på grundval av rapportering om och erfarenhet av tillämpningen. I synnerhet ska beaktas de administrativa konsekvenserna för små och medelstora företag och produktomfattning.

3. Virkesmätning

3.1 Tidigare arbete gällande föreskrifter till virkesmätningenslagen

Ett arbete med översyn av föreskrifterna till virkesmätningenslagen påbörjades i januari 2008. Arbetet inleddes med ett möte med representanter från berörda näringar och forskningen, under arbetets gång har möten hållits löpande med en referensgrupp sammansatt av representanter från skogsbruket. Arbetet utmynnade i Översyn av Skogsstyrelsens virkesmätningensföreskrifter – Analys och förslag, Skogsstyrelsens rapport 2010:5. Rapporten innehåller förslag på förordning och nya föreskrifter till virkesmätningenslagen. Av större föreslagna förändringar kan nämnas en utvidgning av lagens tillämpningsområde till att omfatta exempelvis bränslesortiment.

Det i rapporten föreslagna utökade tillämpningsområdet för virkesmätningenslagen förutsätter att riksdagen fattar beslut om en ny lag om virkesmätning. Något sådant arbete har inte påbörjats. I stället har Skogsstyrelsen fått i uppdrag av regeringen att utreda ytterligare frågor knutna till virkesmätningen.

En konsekvensutredning finns i Skogsstyrelsens rapport 2010:5.

3.2 Motiv för lagstiftningen

Vid det inledande mötet med berörda näringar 2008 var huvudfrågan om det fanns tillräckliga skäl att behålla en virkesmätningenslagstiftning. Resultatet blev att alla som yttrade sig var för att behålla den. Ingen uttryckte att den borde avskaffas.

Av Skogsstyrelsens rapport 2010:5 framgår följande motiv för att behålla virkesmätningenslagstiftningen.

Motivbilden ser enligt intressenterna ut på ungefär samma sätt som den gjorde när den nuvarande lagstiftningen kom till 1965-1966. Då betonades att mätningen måste vara enhetlig och korrekt för att man ska få en sund prisbildning. Vidare skapade lagstiftningen ordning och reda, stabilitet samt trovärdighet. Skyddet för den enskilde skogsägaren som ofta är en svag part i virkesaffärer togs inte upp i förarbetena till 1966 års virkesmätningenslag. Det är emellertid troligt att detta motiv var så självklart att man inte ansåg att det behövde nämnas. Inte heller vid intressentgruppens möte nämndes det. Däremot har det upprepade gånger betonats av referensgruppen.

Ett nytt motiv som framkom vid intressentmötet var att brister i mätningen kan förorsaka stora förluster i logistikkedjan. En lagstiftning bidrar till att sådana brister inte uppkommer. Vidare betonades att lagstiftningen bidrar till en kvalitetssäkring av virkesmätningen.

Flera intressenter har betonat att lagstiftningen måste vara sådan att den inte hindrar tekniskt och metodologiskt utvecklingsarbete. I samband härmed framhölls vikten av kostnadseffektivitet i mätningen.

I samband med nuvarande arbete med föreliggande regeringsuppdrag har inga andra synpunkter framkommit från berörda näringar.

Ett ytterligare skäl att bibehålla virkesmätningsslagstiftningen är att den kan användas för att implementera eventuella EU-bestämmelser om spårbarhet av virke.

3.3 Spårbarhet

Av regeringsuppdraget framgår att Skogsstyrelsen ska bedöma om systemet för virkesmätning enligt virkesmätningsslagen kan vara en del av det nationella genomförandet av timmerförordningen och om, och i så fall hur, lagen bör ändras för att åstadkomma detta.

Den övervägande delen av de traditionella sortimenten, timmer och massaved, mäts av virkesmätningsslagstiftningarna, dessa volymer registreras i SDC:s viol-system. Systemet medger att i princip varje avverkning kan anges med hjälp av koordinater. Det finns således en struktur som kan användas för att spåra merparten av avverkad volym.

Av avsnitt 2.3 framgår att timmerförordningen för närvarande inte ställer krav på absolut spårbarhet. Något behov av den struktur som viol-systemet erbjuder finns således inte. Frågan om den nivå på spårbarhet som timmerförordningen kräver kan i så fall regleras i lagen om utsläppande av timmer och trävaror på marknaden.

Ett absolut krav på spårbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, artikel 18. Eventuellt kan motsvarande krav komma att gälla även för fasta biobränslen. Ett sådant krav skulle kunna regleras i en eventuell svensk författning som implementerar eventuella kommande EU-bestämmelser. Det kan inte uteslutas att ytterligare liknande bestämmelser från EU kan behöva implementeras i svensk lagstiftning.

Det finns inga hinder att reglera frågan om spårbarhet och eventuellt närliggande frågor i en ny virkesmätningsslag. Det kan finnas fördelar att ha frågor av liknande karaktär reglerade i en och samma lagstiftning. Utöver frågan om spårbarhet kan till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen framtida behov uppstå att meddela ytterligare bestämmelser i virkesmätningsslagen. Genom ett generellt bemyndigande i virkesmätningsslagen till regeringen skulle behovet att vidta ändringar i lagen minimeras. Ett sådant bemyndigande skulle dock behöva vara av mycket generell karaktär. Skogsstyrelsen föreslår därför i förslag till 3 § virkesmätningsslagen att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om spårbarhet av virke, om det behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

3.4 Utökning av virkesmätningsslagens tillämpningsområde.

I rapport 2010: 5 föreslås att virkesmätningsslagens tillämpningsområde ska utökas och omfatta i stort sett alla sortiment. Förslaget kvarstår.

3.5 Behov av ytterligare ändringar av virkesmätningsslagstiftningen.

Anmälningsskyldighet

För närvarande vederlagsmäter, inom ramen för gällande lagstiftning, landets tre virkesmätningsslag ca 99 procent av volymen timmer och massaved. Den i Skogsstyrelsens rapport 2010:5, föreslagna utvidgningen av virkesmätningsslagens tillämpningsområde till att omfatta i princip alla på marknaden förekommande sortiment inklusive bränslesortiment, kommer att medföra en stor ökning av antalet mätande företag, framförallt inom skogsbränslesektorn. För att överhuvudtaget kunna bedriva en adekvat tillsynsverksamhet och rådgivning föreslår Skogsstyrelsen att föreskrifterna till virkesmätningsslagen bör omfatta ett krav på att den fysiska eller juridiska person som bedriver vederlagsgrundande virkesmätning ska vara skyldig att anmäla detta till Skogsstyrelsen. Förslaget kommer att innebära en administrativ börda för de som kan komma att omfattas av bestämmelsen. Anmälningsskyldigheten begränsas dock till ett fåtal, för anmälaren redan tillgängliga, uppgifter (namn, adress, person- eller organisationsnummer, kontaktperson samt mätt volym föregående år och beräknad volym som kommer att mätas innevarande år). Skogsstyrelsen bedömer kostnaden för anmälan som relativt marginell.

Omräkningstal

Under lång tid har för timmersortiment den toppmätta volymen under bark i huvudsak varit vederlagsgrundande. Till följd av den tekniska utvecklingen har en del företag gått över att mäta och betala timmer i volymen fast kubikmeter under bark. Detta har medfört att även många företag som fortfarande har teknik som endast kan mäta toppdiameter under bark, med hjälp av omräkningstal, omför toppmätt volym till volym fast kubikmeter under bark som vederlagsgrundande volym. Diskussioner har förts huruvida denna omräkning omfattas av virkesmätningsslagen och föreskrifterna till denna. Skogsstyrelsen är av den mening att användningen av omräkningstal för att bestämma den vederlagsgrundande volymen är en del av virkesmätningen. I annat fall finns en risk att själva grundtanken med rådande system för virkesmätning – man ska inte konkurrera med mätning utan genom prisbildning – luckras upp och man börjar konkurrera med hjälp av omräkningstal. Detta kan leda till en osund marknad liknande den som en gång i tiden ledde till bildandet av virkesmätningsslag och införandet av en virkesmätningsslag.

Skogsstyrelsen är av den mening att i princip bör den vederlagsgrundande volymen grundas på en faktisk mätning. I de fall omräkningstal används skall dessa gå att hänföra till dokumenterade vetenskapliga studier som verifierar omräkningstalens säkerhet och användningsområde.

Begreppet bestämmande i 4 § i utkastet till virkesmätningsslag bör inbegripa omräkningstal. Ett förtydligande av detta föreslås i 6 § i föreskrifterna till virkesmätningsslagen.

Detta innebär att mätbesked enligt 13 § i förslag till föreskrifter ska innehålla uppgift angående eventuella omräkningstal.

Koncernundantag

Ett grundläggande syfte med virkesmätningsslagstiftningen är att, som nämnts tidigare, skydda den enskilde skogsägaren. Det syftet gör sig inte gällande på samma sätt då det är fråga om virke som säljs till företag inom samma koncern. Ett undantag för koncerner skulle innebära en betydande regelförenkling.

Ett sådant undantag medför emellertid lagtekniska gränsdragningsproblem. Vidare går inte ett koncernundantag att kombinera med ett eventuellt framtida krav på spårbarhet. Skogsstyrelsen avstår därför från att föreslå ett sådant undantag.

3.6 Ansvar

Det har visat sig att i nu gällande föreskrifter är inte frågan om ansvar för utförd vederlagsgrundande virkesmätning, inklusive ansvar för utskick av mätbesked, klart definierad.

Det finns klara fördelar med att i föreskrifterna till virkesmätningsslagen tydligt reglera frågan om ansvar för utförd virkesmätning. Skogsstyrelsen har därför i rapport 2010:5, föreslagit att den fysiska eller juridiska person som utfört mätningen också är ansvarig för mätningen. I förslaget till föreskrifter omfattar ansvaret för virkesmätningen att mätbesked ska utlämnas till säljare och köpare, 12 §, kontroll av mätnoggrannheten för utrustningen, 15 § samt kontroll av den egna verksamheten, 19 §. Till ansvaret för virkesmätningen är vidare knutet en straffrättslig sanktion i 6 § virkesmätningsslagen och ett civilrättsligt skadeståndsansvar enligt skadeståndslagstiftningen.

Efter att rapport 2010:5 färdigställts har det dock framkommit invändningar mot förslaget om ansvar. Synpunkter har kommit främst från trädbränslesektorn, där sker en stor del av vederlagsmätningen som så kallad åkarmätning. Bland annat har följande argument framförts. Förslaget i rapporten kan bli svårt för näringslivet att hantera, särskilt eftersom andelen åkarmätning förväntas öka vid biobränslemätning. Det är problematiskt att ålägga en enskild åkare att bl.a. kontrollera utrustning, skicka mätbesked och upprätta rutiner för egenkontroll. Det kan också uppstå problem om flera deltar i utförandet av mätningen, t.ex. om någon utför mätningen och någon annan kontrollen av mätinstrumenten. Vidare finns en risk att den som är ansvarig för mätningen inte känner till detta faktum.

Enligt nuvarande ordning framför allt inom skogsbränslebranschen, står i många fall köpande organisationer och företag som utförare av mätningen och hanterar därmed bland annat frågan om mätbesked.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår Skogsstyrelsen, till skillnad mot vad som föreslogs i Skogsstyrelsens rapport 2010: 5 när det gäller ansvarsfrågan, att även köpande organisationer eller företag kan stå som utförare av vederlagsgrundande virkesmätning, se 12, 13 och 19 §§ i förslaget till föreskrifter.

3.7 Föreläggande, förbud och vite

I 5 § i förslaget till virkesmätningsslag föreslås att tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att lagen eller föreskrift som har

meddelats med stöd av lagen ska följas. Det kan t.ex. gälla att förbjuda visst slag av mätbesked som inte uppfyller lagkraven.

Anledningen till förslaget är att tillsynsmyndigheten på ett effektivare sätt ska kunna utföra sin tillsyn, särskilt med beaktande av att antalet virkesmätande företag kan förväntas öka till följd av förslaget att öka antalet sortiment som faller under virkesmätningslagstiftningen.

Det föreslås vidare att tillsynsmyndigheten ska få förena förelägganden och förbud med vite. Enligt 6 § viteslagen (1985:206) kan tillsynsmyndigheten ansöka om utdömande av vite vid förvaltningsrätt när föreläggandet har vunnit laga kraft.

3.8 Straffbestämmelser

Ingen ändring av straffbestämmelsens omfattning eller straffskalan föreslås.

Högsta domstolen har i NJA 2005 s. 33 prövat frågan om s.k. blankettstraffbuds överensstämmelse med 2 kap 8 och 12 §§ regeringsformen om skydd mot frihetsberövande. Högsta domstolens avgörande innebär att annan rättsverkan av brott än böter inte får föreskrivas för överträdelser av föreskrifter som har beslutats på lägre nivå än av regeringen. Påföljden för överträdelser av bestämmelser i föreskrifter som har meddelats av Skogsstyrelsen med stöd av regeringens bemyndiganden i lagen kan således endast bli böter. Inga straffbestämmelser finns i förslaget till lag och förordning, samtliga finns i förslaget till föreskrifter. För det fall att fängelse ska ingå i straffskalan för viss överträdelse, kan saken regleras i förordning. Skogsstyrelsen ser för närvarande inget sådant behov.

Ett sätt att uppnå ett effektivt beivrande av brott är att ge en kontrollmyndighet rätt att besluta om sanktionsavgift. Skogsstyrelsen gör dock bedömningen att för att upprätthålla efterlevnaden av virkesmätningslagstiftningen är det tillräckligt att tillsynsmyndigheten kan meddela föreläggande och förbud förenade med vite.

3.9 Miljöpåverkan

Förslaget att utvidga virkesmätningslagens tillämpningsområde till att omfatta även skogsbränsle kan innebära en positiv miljöpåverkan, eftersom det kan underlätta och öka användningen

4. Förslag om behörig myndighet

Regeringen har i ett utfärdande den 19 maj 2011 föreskrivit att det i förordningen (2009:1393) med instruktion för Skogsstyrelsen ska införas en ny paragraf där Skogsstyrelsen ska utföra de uppgifter som en behörig myndighet har enligt timmerförordningen. Förordningsändringen trädde i kraft 1 juli 2011.

Skogsstyrelsen är sålunda utsedd som behörig myndighet men enligt uppdraget ska förslag lämnas om vilken eller vilka myndigheter som bör utses till behöriga myndigheter vilket Skogsstyrelsen har tolkat som att Skogsstyrelsens utnämmande som behörig myndighet kan komma att ändras. För att kunna lämna förslag på vilken eller vilka som bör utses som behörig myndighet krävs en beskrivning av vad som ingår i rollen som behörig myndighet. Nedan görs denna beskrivning och därefter lämnas förslag på vilken eller vilka myndigheter som bör bli behörig myndighet. Det bör observeras att i Skogsstyrelsens författningsförslag i kapitel 5 regleras ytterligare vad som bland annat ingår i rollen som behörig myndighet.

4.1 Beskrivning av rollen som behörig myndighet

I artikel 5 framgår att behörig myndighet kan begära information från handlare om verksamhetsutövare eller handlare som levererat timmer eller trävaror utmed hela leveranskedjan.

Behöriga myndigheter ska enligt artikel 8.1c ta emot underrättelser från övervakningsorganisationer om eventuell grav eller upprepad försummelse från verksamhetsutövare att använda systemet för tillbörlig aktsamhet på ett korrekt sätt.

De behöriga myndigheterna ska enligt artikel 8.4 genomföra regelbundna kontroller att övervakningsorganisationer utför uppgifter enligt artikel 8.1 och krav i artikel 8.2. Kontroller får också genomföras när behöriga myndigheter har relevant information inklusive farhågor från tredje part eller upptäcker brister i verksamhetsutövares genomförande av det system för tillbörlig aktsamhet som en övervakningsorganisation har inrättat. I kommissionens utkast till genomförandekt har diskuterats att kontroller av övervakningsorganisationer bör kunna ske minst vartannat år. Därtill har diskuterats om behörig myndighet ska kunna delegera hela eller delar av kontrollerna gentemot övervakningsorganisationen till en eller flera kontrollorgan. Åtgärder i händelse av bristande efterlevnad skulle dock inte kunna delegeras. För att delegering ska vara möjligt har diskuterats en rad villkor som ska vara uppfyllda.

Behöriga myndigheter ska enligt artikel 8.5 underrätta kommissionen om övervakningsorganisationen inte utför uppgifter enligt artikel 8.1 eller inte uppfyller kraven i artikel 8.2.

Vidare ska behöriga myndigheter, enligt artikel 10.1, utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövare uppfyller kraven i artiklarna 4 och 6.

Behöriga myndigheters kontroller av verksamhetsutövarna ska enligt artikel 10.2 göras enligt en plan som regelbundet ses över enligt ett riskbaserat angreppssätt. Dessutom får kontroller utföras när behörig myndighet förfogar över relevant in-

formation, inklusive farhågor från tredje part, om verksamhetsutövarens efterlevnad av timmerförordningen.

Kontroller får, enligt artikel 10.3, innefatta bland annat:

- a) Undersökning av systemet för tillbörlig aktsamhet.
- b) Undersökning av handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet och förfarandena fungerar väl.
- c) Stickprov inbegripet granskningar på fältet.

Verksamhetsutövarna ska enligt artikel 10.4 erbjuda allt bistånd som är nödvändigt för att underlätta behöriga myndigheters kontroller.

Om det vid kontroller framkommer brister får de behöriga myndigheterna enligt artikel 10.5 utfärda föreläggande om korrigerande åtgärder som verksamhetsutövaren ska vidta. Beroende på den typ av brister som upptäcks får de behöriga myndigheterna dessutom omgående vidta tillfälliga åtgärder, vilka bland annat kan omfatta följande:

- 5. Beslag av timmer och trävaror.
- 6. Förbud att saluföra timmer och trävaror.

De behöriga myndigheterna ska enligt artikel 11.1 föra register över de kontroller som avses i artikel 10.1 och särskilt ange kontrollernas art och resultat samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits enligt artikel 10.5. Registret ska sparas i minst fem år. Dessa uppgifter ska enligt artikel 11.2 göras tillgängliga i enlighet med direktiv 2003/4 EG. Detta krav är detsamma som kravet som finns i artikel 8.4 om övervakningsorganisationer. Kravet enligt timmerförordningen att uppgifterna ska göras tillgängliga, inte publiceras, varför Skogsstyrelsen, liksom tidigare, bedömer att den svenska offentlighetsprincipen med rätten att ta del av allmänna handlingar uppfyller de krav som direktiv 2003/4/EG uppställer.

Enligt artikel 12.1 ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra, med de administrativa myndigheterna i tredje land och kommissionen för att säkerställa att timmerförordningen följs. De behöriga myndigheterna ska även enligt artikel 12.2 utbyta information med de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna samt med kommissionen om allvarliga brister upptäcks genom de kontroller som avses i artiklarna 8.4 och 10.1 och om de typer av sanktioner som åläggs enligt artikel 19. Det pågår för närvarande en diskussion mellan kommissionen och medlemsstaterna om hur detta samarbete ska utformas och organiseras.

Som framgår av beskrivningen ovan ska den behöriga myndigheten ha kompetens inom en rad olika områden. Dessa områden är till exempel svenskt skogsbruk och den tillämpliga lagstiftningen knutet till avverkningar samt tillsynsverksamhet. Dessutom ska kompetens finnas om internationell handel med timmer/trävaror samt skogsbruk, miljö, övervakning, juridik och leverantörskedjor i olika ursprungsländer.

4.2 Tänkbara behöriga myndigheter och förslag på behörig myndighet

Under arbetet med uppdraget har framför allt följande tre statliga myndigheter varit aktuella som tänkbara behöriga myndigheter:

- Skogsstyrelsen
- Swedac
- Tullverket

4.2.1 Skogsstyrelsen

Enligt förordning (2009:1393) med instruktion för Skogsstyrelsen framgår bland annat att Skogsstyrelsen är en förvaltningsmyndighet för frågor om skogsbruket och har till uppgift att verka för att landets skogar sköts på ett sådant sätt att de skogspolitiska mål som beslutats av riksdagen kan uppnås. Skogsstyrelsen ska utöva tillsyn över efterlevnaden av sådan lagstiftning för vilken Skogsstyrelsen har ansetts som tillsynsmyndighet, ansvara för inventering, uppföljning och utvärdering av hur landets skogar sköts, bedriva rådgivning och information om hur landets skogar bör skötas, verka för att det generationsmål för miljöarbetet och de miljökvalitetsmål som riksdagen har fastställt nås och vid behov föreslå åtgärder för miljöarbetets utveckling.

Av instruktion framgår att Skogsstyrelsens uppgifter främst hänförs till tillsyns- verksamhet, inventering, uppföljning, utvärdering, rådgivning och information gentemot svenska skogsbruket. Skogsstyrelsen skulle utifrån dessa uppgifter bedömas vara den mest lämpade statliga myndigheten till att bli behörig myndighet gentemot svenska skogsägare. Vad som också talar för Skogsstyrelsen som behörig myndighet är att Skogsstyrelsen idag är behörig myndighet för Flegtlicenssystemet. Detta systemen har flera beröringspunkter med timmerförordningen.

Skogsstyrelsen har idag en internationell verksamhet som kan tas tillvara i rollen som behörig myndighet, framför allt när det gäller kontrollverksamhet och i det övriga arbetet gentemot importörer. Skogsstyrelsen har idag inga arbetsuppgifter som rakt av kan liknas med de uppgifter som behörig myndighet ska ha mot övervakningsorganisationer.

4.2.2 Swedac

Swedac är en statlig myndighet vars huvuduppgift är att vara ett nationellt ackrediteringsorgan. Att vara ett ackrediteringsorgan innebär bland annat att myndigheten ackrediterar laboratorier, certifieringsorgan och kontrollorgan enligt internationella standarder och tillkommande krav i lagstiftning eller andra regelverk. Ackrediterade verksamheter finns inom en lång rad områden, som till exempel kärnkraft, bilindustri, IT, sjukvård, livsmedel, brottsutredningar och miljövård.

Skogscertifieringssystemet ”Programme for the Endorsement of Forest Certification schemes” (PEFC), är ett internationellt system för certifiering och miljömärkning av produkter från skogsbruk där hänsyn tas till miljö, ekonomi och sociala aspekter. PEFC är ett system där certifieringen utförs av ett oberoende certi-

fieringsorgan som ackrediterats av ett nationellt ackrediteringsorgan, exempelvis Swedac.

Skogsstyrelsen har varit i kontakt med Swedac för att diskutera vilken roll de själva ser att de kan ha avseende timmerförordningen. Swedac anser att de skulle kunna agera som ackrediteringsorgan och ackreditera kontrollorgan och/eller certifieringsorgan som ska verka som övervakningsorganisationer enligt artikel 8. Dessa ackrediterade organ skulle alltså kunna utföra kontrollerna av t ex övervakningsorganisationer (att de följer regelverket enligt förordningen och eventuella ytterligare krav som den behöriga myndigheten ställer).

Swedacs roll blir då inte som behörig myndighet, men Swedac och ackrediterings-systemet kan bistå med verktyg så att det faktiska arbetet ute i fält genomförs av ackrediterade organ.

Som framgått tidigare är det enligt utkast till kommissionens genomförande akter möjligt för behörig myndighet att delegera ned hela eller delar av uppgifter vilket i detta fall skulle kunna vara Swedac.

4.2.3 Tullverket

Enligt förordning (2007:782) med instruktion för Tullverket framgår bland annat att Tullverket ska fastställa och ta ut tullar, mervärdesskatt och andra skatter samt avgifter så att en riktig uppbörd kan säkerställas. Tullverket ska också övervaka och kontrollera trafiken till och från utlandet så att bestämmelser om in- och utförsel av varor följs. Tullverket ska vidare tillhandahålla en god service så att den legitima handeln med tredje land underlättas i största möjliga utsträckning och så att det legitima varuflödet inom Europeiska unionen inte hindras. Tullverket ska bedriva viss utrednings- och åklagarverksamhet i fråga om brott mot bestämmelser om in- och utförsel av varor.

Tullverket kan lägga spärar i sina tulldatasystem och fånga upp sändningar och specifika importörer och meddela uppgifter till andra myndigheter. Tullverket kan även ta fram rapporter över handelsflöden.

När det gäller frågan om Tullverket skulle kunna vara lämplig behörig myndighet har Skogsstyrelsen diskuterat denna fråga med Tullverket i samband med samrådsförfarandet. Tullverkets inställning är densamma som för Flegtlicenssystemet, dvs. att de inte anser sig ha sakkunskapen på timmer- och trävaruområdet vilket behövs för en sådan roll. I timmerförordningen går uppgifterna utanför Tullverkets uppdrag och arbetsområde då förordningen ska tillämpas i samband med "utsläppande på marknaden" vilket sker efter "övergång till fri omsättning". Godset är därmed förtullat och har status som EU vara och Tullverket har därför inga befogenheter att ingripa och göra kontroller efteråt då själva utsläppandet på marknaden sker.

4.3 Förslag på behörig myndighet

Skogsstyrelsen föreslår som behörig myndighet. Skogsstyrelsens torde vara den bäst lämpade myndigheten mot bakgrund av dess nuvarande arbetsuppgifter med bland annat tillsynsverksamhet, rådgivning och information gentemot svenska

skogsägare. När det gäller kontrollverksamhet och annat arbete gentemot importörer bedöms Skogsstyrelsen även här kunna utföra ett adekvat arbete. I denna del finns beröringspunkter mot nuvarande internationell verksamhet, men ny sakkompetens inom vissa områden behöver dock förmodligen tillföras. Att vara behörig myndighet kommer kräva resurser och Skogsstyrelsen utgår från att det kommer att tillföras nya medel.

Tullverket är, mot bakgrund av kraven på behörig myndighet, inte är aktuell att utses som behörig myndighet. Som framgår av Tullverkets arbetsuppgifter kommer ett samarbete mellan behörig myndighet och Tullverket likväl bli nödvändigt.

5. Förslag till författningstext

5.1 Lag om handel med timmer och trävaror

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden.
2. Kommissionens förordning (EU) nr XX/2011...

Begreppen som används i denna lag har samma betydelse som i de EU-bestämmelser som faller inom lagens tillämpningsområde.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i fråga om EU-bestämmelserna om utsläppande på marknaden av timmer och trävaror meddela föreskrifter som behövs för komplettering och för verkställighet av bestämmelserna.

Behörig myndighet

3 § Regeringen utser behörig myndighet enligt EU-bestämmelserna.

Uppgiftsskyldighet

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att en verksamhetsutövare eller en handlare som tar befattning med timmer eller trävaror som omfattas av EU-bestämmelserna om utsläppande på marknaden av timmer och trävaror ska lämna uppgifter om

1. produktion, inköp, försäljning, import och export,
2. andra förhållanden av betydelse för tillämpningen av EU-bestämmelserna.

Kontroll

5 § Kontroll av efterlevnaden av denna lag, de föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av lagen, de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen samt de beslut som har meddelats med stöd av EU-bestämmelserna utövas av den myndighet regeringen bestämmer.

6 § Kontrollmyndigheten ska genomföra kontroller av övervakningsorganisationer enligt artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010.

Kontrollmyndigheten ska enligt artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 underrätta EU-kommissionen.

7 § Kontrollmyndigheten ska verka för att överträdelser av denna lag, av de föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av lagen, av de EU-bestämmelser eller beslut som meddelats med stöd av EU-bestämmelserna som kompletteras av lagen, beivras.

8 § En kontrollmyndighet har i den utsträckning det behövs för kontrollen rätt att

1. på begäran få upplysningar, ta del av handlingar samt register, och
2. få tillträde till mark, områden, anläggningar, byggnader, lokaler, transportmedel och andra utrymmen där det kan antas att timmer eller trävaror i övrigt förvaras i försäljningssyfte eller bjuds ut till försäljning och där göra undersökningar och ta prover.

Rätten till tillträde gäller inte bostäder.

9 § Bestämmelserna i 8 § gäller också för

1. EU:s institutioner och för inspektörer och experter som utsetts av institutionerna och
2. företrädare för behöriga myndigheter i andra medlemsstater inom Europeiska Unionen, om kontrollen utövas eller åtgärderna utförs tillsammans med företrädare för en svensk myndighet.

Skyldighet att tillhandahålla hjälp

10 § Den som är föremål för kontroll ska tillhandahålla den hjälp som behövs för att kontrollen ska kunna genomföras.

Förelägganden och förbud

11 § Utöver vad som följer av EU-bestämmelserna får en kontrollmyndighet meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att denna lag, de föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av lagen, de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen och de beslut som meddelats med stöd av EU-bestämmelserna ska följas.

Vite

12 § Förelägganden eller förbud som meddelas med stöd av lagen eller de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen får förenas med vite.

Omhändertagande

13 § Kontrollmyndigheten får besluta om att ta hand om timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer som saluförs eller som uppenbart är avsedda att saluföras i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 995/2010.

Hjälp av polismyndighet

14 § Polismyndigheten ska på begäran av kontrollmyndigheten lämna den hjälp som behövs för utövande av kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av lagen, de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen eller de beslut som meddelats med stöd av EU-bestämmelserna.

Hjälp enligt första stycket får endast lämnas om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

Straffbestämmelser

15 § Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller av grov oaksamhet släpper ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden i strid med artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010.

Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om det har utgjort led i en brottslighet som utförts systematiskt och under lång tid, i stor omfattning eller i vinstsyfte.

Till ansvar enligt denna lag döms inte om gärningen är belagd med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

16 § Bestämmelser om straff för import av timmer som härrör från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 995/2010 finns i lagen om straff för smuggling.

17 § Om en gärning som avses i 15 § är att anse som ringa, döms inte till ansvar.

Om ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud har överträtts, döms inte till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Förverkande

18 § Om det inte är uppenbart oskäligt ska följande egendom förklaras förverkad:

1. timmer eller trävaror som varit föremål för brott enligt denna lag eller produkternas värde, och
2. utbyte av brott enligt denna lag.

Registrering

19 § Den myndighet som regeringen bestämmer ska föra register enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010.

20 § Regeringen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i det register som avses i 19 §.

Överklagande

21 § En statlig myndighets beslut enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

22 § Beslut enligt denna lag, enligt de föreskrifter som meddelats med stöd av lagen eller enligt de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen ska gälla omedelbart, om inte något annat beslutas.

1. Denna lag träder i kraft den 3 mars 2013.

5.2 Förordning om handel med timmer och trävaror

1 § Denna förordning innehåller kompletterande bestämmelser till lagen om handel med timmer och trävaror.

De begrepp som används i förordningen har samma betydelse som i lagen.

2 § De uppgifter som en behörig myndighet har enligt EU-förordningarna ska utföras av X-myndighet.

3 § X-myndighet får meddela de föreskrifter som behövs för komplettering och för verkställighet av EU-förordningarna.

4 § X-myndighet får meddela föreskrifter om att en näringsidkare som tar befattning med produkter som omfattas av EU-förordningarna om timmer och trävaror ska lämna uppgifter om

1. produktion, inköp, försäljning, import och export,
2. andra förhållanden av betydelse för tillämpningen av EU-förordningarna.

5 § Kontroll av efterlevnaden av lagen om handel med timmer och trävaror, de föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, de EU-förordningar som kompletteras av lagen utövas av X-myndigheten.

6 § X-myndighet ska upprätta en riskbaserad plan för genomförandet av kontroller av verksamhetsutövare.

7 § X-myndighet får i det register som avses i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 registrera de uppgifter som framgår av bila-

gan till denna förordning. *(Vad som får registreras av myndigheten kan behöva detaljeras, men eftersom delegerade akter och genomförandeakter samt riktlinjer från kommissionen ännu inte är färdigställda går det inte att fullt ut precisera dessa uppgifter i dagsläget.)*

8 § X-myndighet ska lämna den rapport som avses i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 till regeringen senast den 1 april vartannat år med start år 2015.

5.3 Författningskommentar till Skogsstyrelsens förslag till lag

Inledande bestämmelser

1 §

I paragrafen fastslås att lagen kompletterar de EU-rättsakter som finns uppräknade samt att de begrepp som används i lagen har samma betydelse som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010.

2 §

Paragrafen innehåller en upplysning om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer, meddelar de föreskrifter som behövs för att komplettera och verkställa EU-bestämmelserna. Det rör sig om sådana verkställighetsföreskrifter och kompletterande föreskrifter som är nödvändiga för att förordningarna ska kunna verkställas i Sverige.

Då innehållet i kommissionens genomförandeakt inte är beslutad, än mindre att det finns utkast på en delegerad akt, är det i nuläget svårt att bedöma behovet av föreskrifter och uttala sig om innehållet i ev. föreskrifter, varför ”kompletterande föreskrifter” finns inskrivet i paragrafen.

Behörig myndighet

3 §

Paragrafen anger att det är regeringen som utser den eller de behöriga myndigheter som ska finnas utpekade i varje medlemsstat enligt förordning (EU) nr 995/2010.

Uppgiftsskyldighet

4 §

Paragrafen anger vad regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad gäller uppgiftslämnande till myndigheter. Begreppen ”verksamhetsutövare”, ”handlare” samt ”timmer och trävaror” är definierade i förordning (EU) nr 995/2010.

Avsikten är att uppgiftslämnandet inte ska gå utöver kraven i EU-bestämmelserna.

Kontroll

Bestämmelser om kontroller och bestämmelser om åtgärder mot enskild kräver lagform. För att kunna upprätthålla en effektiv kontroll är det av stor vikt att kontrollmyndigheten har befogenheter som gör det möjligt att genomföra kontroller

och undersökningar av timmer och trävaror som är eller kan härröra från olagligt avverkat timmer.

Enligt utkastet till kommissionens genomförandeakt kan den behöriga myndigheten överlåta till ett enskilt kontrollorgan att utöva kontroll av en övervakningsorganisation. Ett sådant överlämnande av uppgifter till ett kontrollorgan får dock inte avse rätten att besluta om åtgärder vid bristande efterlevnad av regelverket. Skogsstyrelsen anser inte att lagen ska öppna upp för denna möjlighet med hänsyn till att Skogsstyrelsen gör bedömningen att kontrollverksamheten till följd av EU-förordningarna kommer att vara av rätt begränsad omfattning. Att i den situationen överlämna kontrollverksamhet till ett enskilt kontrollorgan samtidigt som EU uppställer krav på att den behöriga myndigheten ska genomföra revisioner eller inspektioner av kontrollorganet blir mycket kostsamt och kräver omfattande kompetens både på myndigheten och kontrollorganet, vilket i praktiken innebär att man i stora delar skulle bygga parallella kompetenser och system för en tämligen begränsad kontrollverksamhet.

Vad gäller finansieringen av ett kontrollsystem anser Skogsstyrelsen att med hänsyn till typen av kontroll med ett flertal verksamhetsutövare, som delvis utgörs av en grupp icke-kända kontrollobjekt, samt i avsaknad av centrala register för identifiering av dessa, är en avgiftsfinansierad kontroll förenad med, dels administrativa svårigheter, dels betydande administrativa kostnader för hanteringen av ett avgiftssystem. Kontrollmyndighetens administrativa kostnader kan antas bli oproportionellt höga i förhållande till det antal kontroller som ska genomföras, vilket talar för att kontrollsystemet inte ska avgiftsfinansieras. Kontrollen bör istället bekostas av allmänna medel.

5 §

Enligt artikel 10 i förordning (EU) nr 995/2010 ska den behöriga myndigheten kontrollera verksamhetsutövarna. Denna kontroll avser operativa förfaranden i form av kontroller på plats och olika former av dokumentkontroller.

Begreppet ”kontroll” används i EU-förordningarna. Bestämmelserna i EU-förordningarna gäller direkt i Sverige som svensk lag. Därför bör begreppet ”kontroll” användas istället för begreppet ”tillsyn” i de nationella författningar som ska komplettera EU-förordningarna. Detta skapar tydlighet och bör gynna förståelsen för hur regelverken förhåller sig till varandra. Informations- och rådgivningsinsatser ligger utanför kontrollbegreppet i EU-förordningarna och att i detta sammanhang använda begreppet tillsyn skulle därmed skapa förvirring.

Paragrafen anger att det är regeringen som utser kontrollmyndighet.

6 §

Paragrafen anger att det är kontrollmyndigheten som ska genomföra kontroller av övervakningsorganisationer enligt vad som föreskrivs i artikel 8.4 i förordning (EU) nr 995/2010 samt att det är kontrollmyndighetens uppgift att rapportera till kommissionen om en övervakningsorganisation inte längre utför de uppgifter den är ålagd eller inte längre uppfyller de krav som uppställs för en övervakningsorganisation, se artikel 8.5 i förordning (EU) nr 995/2010.

7 §

Bestämmelsen föreskriver en skyldighet för kontrollmyndigheterna att verka för att överträdelser av lagen om handel med timmer och träprodukter och av de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen beivras.

Det är viktigt att lagen ger uttryck för att kontrollmyndigheten ska beivra de överträdelser som den uppmärksammar i sin verksamhet. Detta gäller t.ex. vid misstanke om brott att myndigheten åtalsanmäler överträdelser av lagstiftningen. Även att myndigheten använder sig av möjligheten att förelägga eller meddela förbud vid vite eller omhändertar varor i form av timmer eller trävaror som härrör från olaglig avverkning.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätt till tillträde till mark, områden, lokaler, transportmedel och andra utrymmen där timmer eller träprodukter kan antas förvaras med syftet att dessa ska säljas. I artikel 10.4 i förordning (EU) nr 995/2010 framgår att den myndighet som genomför kontrollen ska ges tillträde till lokaler och få ta del av handlingar och register. För att en kontrollmyndighet ska kunna genomföra kontroller föreslås att kontrollmyndigheten vid kontrollbesök ska få tillträde till mark, områden, anläggningar, byggnader, lokaler, transportmedel och andra utrymmen där timmer och träprodukter kan antas finnas i syfte att säljas samt där ha rätt att göra undersökningar och ta prover. Kontrollmyndigheten har inte rätt att begära tillträde till bostäder. Bestämmelsen är utformad för att en viss enhetlighet ska uppnås i förhållande till 34 § skogsvårdslagen, med rätt till tillträde vad avser mark och transportmedel.

Uttrycket ”försäljning” ska uppfattas som vidare än uttrycket ”utsläppande på marknaden”, som endast är avsett att omfatta det första tillhandahållandet av verksamhetsutövare på unionsmarknaden. Kontrollen syftar i dessa fall till att spåra produkterna bakåt i försäljningskedjan för att kunna beivra det straffbara utsläppandet på marknaden.

Den myndighet som genomför kontrollen ska också ha en rätt att vid en begäran få ta del av upplysningar, men också handlingar och register. Register, som skulle kunna uppfattas som att det omfattas av begreppet ”handlingar” föreslås dock skrivas in i lagen, eftersom artikel 10.4 i förordning (EU) nr 995/2010 uttryckligen omnämner att vid kontroll ska inte enbart handlingar utan även register uppvisas för myndigheten.

9 §

Bestämmelsen innebär att EU:s institutioner, inspektörer och experter ges samma rätt till upplysningar och tillträde till lokaler m.m. som en svensk kontrollmyndighet. Denna befogenhet ges även till andra behöriga myndigheter i andra medlemsstater om kontrollen utövas eller åtgärderna utförs tillsammans med företrädare för en svensk myndighet. Till följd av den gränsöverskridande handeln kan det finnas behov av att medlemsstaterna samverkar för att stoppa handeln med olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från olagligt avverkat timmer. Därför ska även företrädare för andra medlemsstater kunna samarbeta med svensk kontrollmyndighet i Sverige.

Skyldighet att tillhandahålla hjälp

10 §

Bestämmelsen innebär att den som är föremål för tillsyn är skyldig att bistå kontrollmyndigheten med hjälp. Paragrafen verkställer artikel 10.4 i förordning (EU) nr 995/2010 som anger att verksamhetsutövarna ska erbjuda allt bistånd som är nödvändigt för att underlätta genomförandet av kontroller.

Förelägganden och förbud

11 §

I artikel 10.5 i förordning (EU) nr 995/2010 anges att behöriga myndigheter får utfärda förelägganden om korrigerande åtgärder som verksamhetsutövarna ska vidta. Det anges att de korrigerande åtgärderna bland annat kan omfatta förbud. Skogsstyrelsen föreslår att kontrollmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att EU-bestämmelserna, den här lagen och de föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av lagen och EU-förordningarna ska följas. Det kan t.ex. gälla att förbjuda försäljning av timmer och trävaror och se till att dessa dras tillbaka från marknaden. Det kan också avse krav på att lämna ut handlingar m.m. som behövs för en effektiv kontroll.

Vite

12 §

I paragrafen föreskrivs att föreläggande eller förbud som meddelats med stöd av 11 § eller enligt de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen får förenas med vite. Med stöd av bestämmelsen är det således möjligt att koppla vite till de förelägganden och förbud som kontrollmyndigheten får besluta om. För vitesföreläggande och vitesförbud gäller bestämmelserna i lagen (1985:206) om viten. Ett vitesföreläggande beslutas således av kontrollmyndigheten, som kan ansöka om utdömande av vitet vid förvaltningsrätten, när föreläggandet har vunnit laga kraft, se 6 § viteslagen.

Omhändertagande

13 §

I paragrafen anges att kontrollmyndigheten får besluta att ta hand om timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden som saluförs eller som uppenbart är avsedda att saluföras i strid med förordning (EU) nr 995/2010. I artikel 10.5 i förordning (EU) nr 995/2010 anges att en myndighets korrigerande åtgärder kan omfatta beslag av timmer och trävaror. Kontrollmyndighetens beslut gäller omedelbart, se Skogsstyrelsens förslag till 22 §, om inte myndigheten bestämmer annat. Timmer och trävaror som härrör från olaglig avverkning kan alltså som huvudregel tas om hand av myndigheten även om beslutet överklagas. Detta innebär att varorna kan tas om hand av myndigheten direkt på plats vid ett kontrollbesök om förutsättningar för ett omhändertagande är uppfyllda. Ett omhändertagande av egendom är dock ett allvarligt ingrepp vare sig det sker hos en enskild eller hos ett bolag. Kontrollmyndighetens möjlighet att besluta att ta hand om timmer eller trävaror bör därför begränsas till fall där det står klart att den vara som tas om hand är timmer eller träprodukter som saluförs i strid med förordning (EU) nr 995/2010. Det ställs alltså mycket höga krav för att ett beslut om omhändertagande ska kunna fattas. Vid ett omhändertagande ska kontrollmyndigheten dokumentera beslutet om omhändertagande skriftligen i efterhand.

Beslutet om omhändertagande av timmer eller trävaror ska kunna överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Hjälp av polismyndighet

14 §

Enligt paragrafen ska polismyndigheten lämna kontrollmyndigheten den hjälp som behövs vid kontroll enligt lagen. Polisen har en exklusiv rätt att använda våld, se bland annat 10 § polislagen (1984:387). Biträde får begäras endast när det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att kontrollen inte kommer att kunna utföras utan att polisens särskilda befogenheter behöver tillgripas eller det annars finns synnerliga skäl för begäran. Polisen får t.ex. använda våld i samband med att man biträder en annan myndighet att vid kontroll bereda sig tillträde till en byggnad eller område. Det är kontrollmyndigheten som har att pröva om förutsättningarna föreligger för att begära biträde av polismyndigheten. Biträde ska dock endast begäras av polisen om uppgiften inte kan lösas på annat sätt.

Kontrollmyndigheten kan t.ex. begära biträde av polismyndigheten när verksamhetsutövaren tidigare har gjort motstånd och vägrat tillträde till t.ex. område och lokal där verksamheten bedrivs.

Straffbestämmelser

Medlemsstaterna ska enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 995/2010 fastställa regler om sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Bestämmelser om straff för överträdelser av EU-förordningarna kräver lagform. Enligt 8 kap 2 § första stycket p. 2 regeringsformen ska föreskrifter meddelas genom lag om de avser förhållandet mellan enskilda och det allmänna om föreskrifterna gäller skyldigheter för enskilda eller i övrigt avser ingrepp i enskildas personliga och ekonomiska förhållanden. Hit hör bland annat föreskrifter om brott och rättsverkan av brott.

De sanktionsformer som kan uppfylla förordningens krav är straff och sanktionsavgift.

Kriminalisering för att förhindra överträdelser av olika normer ska användas med försiktighet (jfr prop. 1994/95:23 s. 53 ff.). En kriminalisering kan trots det vara befogad om alternativa sanktioner inte står till buds eller inte skulle vara rationella eller skulle medföra oproportionerligt höga kostnader. Det kan också vara befogad med hänsyn till gärningens allvar. En kriminalisering förutsätter vidare att straffsanktionen är ett effektivt medel för att motverka det icke önskvärda beteendet och att rättsväsendet har resurser att klara av den eventuellt ytterligare belastning som kriminaliseringen innebär.

Ett system med sanktionsavgifter används ofta för att åstadkomma ett enklare och snabbare beivrande av regelbrott. Många gånger ges därför en administrativ myndighet rätt att, som första instans, besluta om sanktioner. Sanktionsavgifter bör i sådana fall endast avse lätt konstaterbara överträdelser där utredningsinslaget är begränsat. Ansvar är således vanligtvis strikt i dessa fall. Ett stort utredningsmaterial eller ett behov av mer omfattande bevisvärdering, särskilt ifråga om muntliga utsagor, talar för att utdömande av en sanktion bör föregås av domstolsprövning. Sanktionsavgifter ska vidare drabba alla som överträder reglerna lika

och avgifterna ska vara anpassade till överträdelserna enligt schabloner. Artikel 4 i förordning (EU) nr 995/2010 inbegriper utsläppande på marknaden, dvs. att för första gången släppa ut på unionsmarknaden timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer som inte uppfyller villkoren enligt artikeln. Saluföring av olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer kan ske i olika grad och omfattning. Enbart med utgångspunkt från de tänkbara överträdelsernas allvar är det inte möjligt att avgöra om straff eller sanktionsavgift är lämpligast. Förbudet att saluföra timmer och trävaror som härrör från olaglig avverkning kan omfatta både näringsidkare och enskilda personer. Detta medför att det är svårt att fastställa en lämplig nivå för sanktionsavgifter.

För att sanktionsavgifter inte i första hand ska belasta rättsväsendet krävs att första instans utgörs av en administrativ myndighet. Med detta följer att utredningsinslaget i handläggningen av sanktionsavgifter måste vara begränsat. Skogsstyrelsen gör bedömningen att saluföringen av olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer kommer att kräva mer omfattande utredningar, vilket medför att överträdelser av förbudet att saluföra olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer är mindre lämpade för ett system med sanktionsavgifter.

Skogsstyrelsen anser att ansvar för överträdelser av förbudet i artikel 4 i förordning (EU) nr 995/2010 i vissa fall bör göras beroende av uppsåt eller grov oakt-samhet. Att pröva en gärnings subjektiva rekvisit bör inte göras av en administra-tiv myndighet utan bör prövas av domstol. Detta talar också för att sanktionsav-gifter inte bör användas.

Antalet anmälningar och överträdelser av förbudet i artikel 4 i förordning (EU) nr 995/2010 förväntas bli tämligen få. Därmed blir belastningen på rättsväsendet ytterst begränsat. En straffsanktionering bedöms som ett effektivt sätt att motver-ka överträdelser. För straffbestämmelser talar även enhetlighet i förhållande till lagen (2000:1225) om straff för smuggling vars straffbestämmelser föreslås bli tillämpliga beträffande import av olagligt avverkat timmer och trävaror som här-rör från sådant timmer.

Vid sidan om den nu föreslagna lagen om handel med timmer och trävaror samt smugglingslagen finns systemet för företagsbot (se prop. 2005/06:59).

En förutsättning för åläggande av företagsbot är att ett brott ska ha begåtts i utöv-ningen av näringsverksamhet. Ett brott anses begånget i näringsverksamhet om det ingår som ett led i näringsidkares verksamhet. Det ska alltså ha en klar an-knytning till den verksamhet som bedrivs av gärningsmannen, antingen i egen-skap av näringsidkare eller företrädare för eller anställd hos den som bedriver näring.

Företagsbot ska öka incitamenten för en näringsidkare att organisera verksamhe-ten på ett sätt som motverkar överträdelser av lagstiftningen. Företagsbot är tänkt att bidra till en sund konkurrens på lika villkor.

I 36 kap. 7 § brottsbalken föreskrivs att för brott som har begåtts i utövningen av näringsverksamhet ska på yrkande av allmän åklagare näringsidkaren åläggas fö-retagsbot om det för brottet är föreskrivet strängare straff än penningböter och

näringsidkaren inte har gjort vad som vad som skäligen kunnat krävas för att förebygga brottsligheten eller brottet har begåtts av en person i ledande ställning grundad på befogenhet att företräda näringsidkaren eller att fatta beslut på näringsidkarens vägnar eller en person som annars haft ett särskilt ansvar för tillsyn eller kontroll i verksamheten.

Företagsbot kan fastställas till lägst 5 000 kr och högst 10 miljoner kronor.

15 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om straff. Enligt första stycket döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot artikel 4.1 i förordning (EU) nr 995/2010 genom att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden.

Straffansvaret bör först och främst omfatta uppsåtligt utsläppande på marknaden av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer. Om det enbart skulle ställas krav på uppsåt riskerar regleringen att bli tandlös, vilket får till följd att EU-förordningens krav på effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner inte kan uppfyllas. Mot bakgrund av detta och för att uppnå enhetlighet med smugglingslagens straffbestämmelser bör även grovt oaktsamt handlande vara förenat med straffansvar. Den som yrkesmässigt importerar och saluför varor som skulle kunna härröra från olagligt avverkat timmer där ursprunget är oklart bör genom aktiva åtgärder försäkra sig om att dessa inte är otilåtna att saluföra på unionsmarknaden. En underlåtenhet att göra detta får anses vara en straffbar oaktsamhet.

Skogsvårdslagen (1979:429) reglerar inte situationen att olagligt avverkat virke släpps ut på marknaden. Det som regleras är istället när en avverkning kan vara olaglig. Vidare stadgas i 39 § skogsvårdslagen att virke efter avverkning som innebär brott enligt skogsvårdslagen eller värdet därav ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart obilligt. Enligt första stycket i förslaget 15 § sanktioneras alltså situationen när olagligt virke släpps ut på den gemensamma marknaden, medan skogsvårdslagen sanktionerar den som avverkar olagligt.

Enligt andra stycket ska grova fall dömas till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. För att en gärning ska bedömas som grov ska brottsligheten utgjort led i t.ex. en systematisk skövling av skog som pågått under en längre tidsperiod och som skett i stor omfattning eller i vinstsyfte. Bakgrunden till förordning (EU) nr 995/2010 är att komma tillrätta med det internationella problem som olaglig avverkning av skog utgör för miljön i vid bemärkelse samt att den olagliga tillverkningen även underminerar det hållbara skogsbruket och dess utveckling, inbegripet den kommersiella lönsamheten för de verksamhetsutövare som agerar enligt lagstiftningen. Straffvärdet för ett grovt brott förslås bli detsamma som gäller vid grova brott vid överträdelse av CITES-reglerna, se 29 kap 2 b § miljöbalken om grovt artskyddsbrott. Det kan även noteras att Danmark överväger samma straffskala för överträdelser av förordning (EU) nr 995/2010 som för CITES-reglerna.

Av tredje stycket framgår att det inte heller dömas till ansvar enligt denna lag om gärningen är belagd med straff enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Den största andelen av olagliga avverkningar av timmer sker utanför EU. För att effektivt förhindra import av olagligt avverkat timmer och träprodukter som härrör från sådant timmer till unionen är det viktigt att import av dessa varor sanktioneras. Överträdelse av förbudet att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden omfattas av straffbestämmelsen i 3 § smugglingslagen. I bestämmelsen föreskrivs straff bland annat för den som för in en vara som omfattas av ett särskilt förbud mot införsel. Straffet är böter eller fängelse i högst två år. Vid oaktsamhetsbrott krävs för ansvar enligt smugglingslagen grov oaktsamhet. Om gärningen är ringa ska den inte medföra ansvar.

En förutsättning för att tillämpa smugglingslagen är att det går att påvisa smuggling. Om olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer saluförs och varans ursprung är oklart kan därmed den nu föreslagna lagens straffbestämmelser aktualiseras.

16 §

Paragrafen upplyser om att importörer som för in timmer eller träprodukter från tredje land till EU omfattas av straffbestämmelserna i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

17 §

Paragrafen anger att i ringa fall ska inte dömas till ansvar. En ringa gärning kan t.ex. vara att en person tar med sig en enstaka trävara från tredje land och saluför denna i ett kommersiellt sammanhang.

Andra stycket innebär att den som överträtt ett vitesföreläggande eller vitesförbud inte kan straffas för den gärning som omfattas av föreläggandet, eftersom dubbla sanktioner inte bör förekomma.

18 §

Enligt paragrafen ska förverkande inte ske om det är uppenbart oskäligt. Av betydelse för frågan om ett förverkande är uppenbart oskäligt är främst egendomens värde i förhållande till brottets straffvärde och den ekonomiska situationen hos den som har begått brottet. Allmänt sett bör gälla att om ett förverkande framstår som alltför betungande mot bakgrund av att brottet är mindre allvarligt eller om ett förverkande annars skulle vara påfallande oskäligt, så kan förverkande underlåtas eller jämkas till att avse endast en del av ett parti föremål.

Utgångspunkten vid förverkande av utbyte är att den som har begått ett brott inte ska göra någon vinst på sin brottslighet.

Bestämmelser om förverkande finns även i smugglingslagen och för att nå enhetlighet i förhållande till smugglingslagen bör bestämmelse om förverkande intas i den nu föreslagna lagen.

19 §

Enligt bestämmelsen är det den myndighet som regeringen bestämmer som ska föra register över uppgifter om kontroller av verksamhetsutövare. Paragrafen avser att verkställa artikel 11 i förordning (EU) nr 995/2010.

20 §

Paragrafen anger att det är regeringen som närmare får precisera innehållet i registret enligt 19 § (under förutsättning att kommissionen inte närmare reglerar detta i en EU-förordning).

21 §

Enligt paragrafen får beslut som meddelats enligt lagen, de föreskrifter om meddelats med stöd av lagen eller enligt de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd fordras för att överklaga till kammarrätt, eftersom likartade mål förutsätter prövningstillstånd för att få överklagas.

22 §

Beslut som meddelas med stöd av lagen, de föreskrifter om meddelats med stöd av lagen eller enligt de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen ska gälla omedelbart även om det överklagas. Myndigheten får dock besluta om annat. T.ex. bör ett omhändertagande gälla omedelbart även om det överklagas, eftersom det annars kan föreligga risk att timmer eller trävaror som uppenbart kommer att saluföras i strid med lagen och förordning (EU) nr 995/2010 annars kan komma att undanskaffas.

Ikraftträdande

Den föreslagna lagen kompletterar förordning (EU) nr 995/2010. Enligt artikel 21 ska förordning (EU) nr 995/2010 tillämpas från och med den 3 mars 2010. Den föreslagna lagen bör träda i kraft snarast möjligt, vilket bör vara den 3 mars 2013.

5.4 Virkesmätningsslag

1 § Virkesmätning som ska ligga till grund för ersättning för virke, ska utföras enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Regeringen får meddela föreskrifter om att visst slag av virke ska undantas från tillämpningen av denna lag.

2 § Regeringen får förordna om myndighet som utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag. Regeringen får meddela föreskrifter om tillsynens utförande.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om spårbarhet av virke, om det behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

4 § Med virkesmätning avses i denna lag bestämmande av virkets kvantitet och lämplighet för avsedd användning.

5 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att denna lag eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen ska följas.

Förelägganden och förbud får förenas med vite.

6 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 1 § första stycket döms till böter.

Den som inte har rättat sig efter ett vitesföreläggande eller som har överträtt ett vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

5.5 Virkesmätningsförordning

1 § I virkesmätningslagen (XXXX:XXX) finns bestämmelser om virkesmätning.

2 § Med virke avses i denna förordning stam, stubbe och grenar av träd i sönderdelad eller ursprunglig form.

3 § Virkesmätning enligt virkesmätningslagen eller denna förordning omfattar inte

1. virke som tidigare har sålts,
2. virke som är avsett för annat än förädling i industriell skala eller energiproduktion i industriell skala, eller
3. förädlad virke eller biprodukter som uppstår vid förädling i industriell skala eller energiproduktion i industriell skala.

4 § Virkesmätning ska utföras enligt föreskrifter som Skogsstyrelsen meddelar.

Skogsstyrelsen utövar tillsyn över efterlevnaden av virkesmätningslagen och andra författningar med stöd av lagen. Skogsstyrelsen äger rätt att meddela föreskrifter beträffande sin tillsyn.

6. Konsekvensutredning timmerförordningen

6.1 Inledning

En konsekvensutredning ska enligt regeringsuppdraget lämnas enligt förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Enligt denna förordning ska en myndighet, innan beslut om föreskrifter eller allmänna råd tas, utreda föreskrifternas eller allmänna rådens kostnadsmässiga och andra konsekvenser.

I detta regeringsuppdrag ges inte förslag på föreskrifter eller allmänna råd utan istället ges förslag på ny lag och förordning kopplat till timmerförordningen. En konsekvensutredning har därför genomförts på förslagen till lag och förordning. En konsekvensutredning av själva timmerförordningen har inte genomförts eftersom detta inte är ett krav enligt förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning. Detta innebär att till exempel verksamhetsutövarers kostnader för att tillhandahålla ett system för tillbörlig aktsamhet inte tas upp i denna konsekvensutredning.

6.2 Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Syftet med förslaget till ny lag och ny förordning om handel med timmer och trävaror är att den ska komplettera timmerförordningen.

6.3 Alternativa lösningar och effekter utan reglering

För att verkställa timmerförordningen i Sverige behövs en ny lag och förordning. Bestämmelser om kontroller och åtgärder mot enskild samt straff för överträdelser av EU-förordningar kräver till exempel en ny lag. Om en ny lag och förordning inte kommer till stånd finns en risk att tillämpningen av timmerförordningen försvåras bland berörda aktörer.

6.4 Vilka berörs av regleringen

De aktörer som berörs av regleringen är framför allt de som i timmerförordningen benämns verksamhetsutövare, handlare, behörig myndighet och övervakningsorganisationer.

Verksamhetsutövare bedöms i nuläget framför allt vara svenska skogsägare och importörer. I vissa fall kan, beroende på slutlig definition av utsläppande på marknaden, köpare av vad skogsägare avverkar i Sverige att bli verksamhetsutövare.

Antalet svenska skogsägare som klassas som fysiska personer var 329 471 år 2010. Förutom skogsägare som klassas som fysiska personer finns det andra ägarformer som delas in i olika ägarklasser i skogsbruket. Statistiken för dessa olika ägarformer utgår dock från brukningsenhet vilket innebär att denna statistik inte speglar antalet företag. Ett företag kan äga flera brukningsenheter. Detta förklarar

delvis också varför antalet skogsägare i form av fysiska personer inte är detsamma som antalet enskilda privata ägare i tabellen nedan. Ytterligare en förklaring är att en brukningsenhet kan ägas av flera fysiska personer. År 2010 fanns det totalt 238 910 brukningsenheter som fördelade sig på olika ägarklasser enligt tabellen nedan.

Tabell 1 Antalet brukningsenheter fördelat på ägarklass, år 2010

Ägarklass	Antalet brukningsenheter
Staten	429
Statsägda AB	180
Övriga allmänna ägare	329
Privatägda AB	2 128
Enskilda ägare	233 695
Övriga privata ägare	2 111
Okänd	38
Samtliga ägare	238 910

Källa: Skogsstyrelsen

De olika ägarna i skogsbruket anmäler i genomsnitt runt 50 000 bestånd för förnygringsavverkning. Eftersom det framför allt är avverkningar som kopplas till tillämplig lagstiftning i timmerförordningen är det skogsägare som avverkar som kommer beröras av den nya lagen och förordningen.

Antalet importörer som berörs av den nya lagen och förordningen har identifierats via Tullverkets tulldatasystem (TDS). Uppgifterna avser information som deklaranter lämnat avseende importerat timmer och trävaror till Sverige under 2010 enligt klassifikationen i kombinerade nomenklaturen enligt bilaga till timmerförordningen. Totala antalet unika importörer (deklarant namn) var 7 654 och antalet leveranser 154 175.

I tabellen nedan redovisas antalet leveranser och värde uppdelat på de olika varukoderna som finns i bilagan till timmerförordningen. Statistiken redovisas i fallande ordning efter importvärdets storlek. Tabellen därefter beskriver produktinnehållet i de olika varukoderna.

Av tabellen nedan framgår att varukoden (48) papper och papp samt varor av pappersmassa, papper eller papp är klart störst både till antalet leveranser och värde. Denna varukod är mer än tre gånger så stor som tvåan i värde trämöbler.

Tabell 2 Antalet importleveranser och värde efter varukoder, år 2010

Varukod	Antal leveranser	Värde (miljoner SEK)
4406	-	-
48	64 807	3 796
940330-60 & 94039030	27 511	1 246
47	5 525	1 177
4407	7 247	780
4403	3 457	703
4401	16 294	656
4418	5 724	557
4410	6 739	364
4412	1 605	235
4411	2 235	155
4414	1 481	54
4409	1 484	49
4408	440	48
4415	9 150	37
4413	49	6
4416	412	4
94060020	-	-
Summa	154 175	9 870

Källa: Tullverkets tulldatasystem (TDS) den 21 september 2011

Tabell 3 Beskrivning av produktinnehållet i de olika varukoderna

Varukod	Beskrivning
4406	Järnvägs- och spårvägssliprar av trä
48	Papper och papp; varor av pappermassa, papper eller papp
940330-60 och 94039030	Trämöbler
47	Massa av ved eller andra fibrösa cellulosahaltiga material
4407	Trä, sågat eller kluvet i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat, med en tjocklek av mer än 6 mm.
4403	Virke, obearbetat, barkat, befriat från splintved eller bilat eller grovt sågat på två eller fyra sidor.
4401	Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former.
4418	Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatta golvsckivor samt vissa takspån ("shingles" och "shakes").SV 12.11.2010 Europeiska unionens officiella tidning L 295/33
4410	Spånsckivor, oriented strand board (OSB) och liknande skivor (t.ex. waferboard) av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel.
4412	Kryssfaner (plywood), fanerade skivor och liknande trälaminat trä.
4411	Fibersckivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel.
4414	Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d.
4409	Virke (inbegripet icke sammansatt parkettstav), likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat.
4408	Skivor för fanering (inbegripet sådana som erhållits genom skärning av laminerat virke), skivor för plywood eller för liknande laminerat virke och annat virke, sågat i längdriktningen, skuret eller svarvat till

	skivor, även hyvlat, slipat, kantskarvat eller längdskarvat, med en tjocklek av högst 6 mm.
4415	Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä.
4413	Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former.
4416	Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav.
94060020	Monteringsfärdiga byggnader

Källa: Tullverket.

6.5 Kostnadsmässiga och andra konsekvenser

I förslaget till lag och förordning finns generellt inga ytterligare skyldigheter eller andra krav, utöver vad som föreskrivs i timmerförordningen, som skulle innebära merkostnader för verksamhetsutövare, handlare, behörig myndighet, övervakningsorganisation eller andra aktörer.

I syfte att underlätta den framtida planeringen av den behöriga myndigheten görs nedan en uppskattning av de årliga kostnaderna för den behöriga myndigheten. Uppskattning är mycket osäker och ska därför mer betraktas som ett räkneexempel.

6.5.1 Förutsättningar och antaganden

Kostnaderna för den behöriga myndigheten bygger på en rad mer eller mindre osäkra förutsättningar och antaganden. Kostnaderna bygger bland annat beräkningar som gjordes i samband med Skogsstyrelsens regeringsuppdrag angående Flegtlicenssystemet som i sin tur bygger på uppgifter från Tullverket, Kommerskollegium, Statens Jordbruksverk och Skogsstyrelsen. Kostnaderna avser 2011 års prisnivå med en personalkostnad per dag på 5 000 kronor. I beräkningarna ingår inte kostnader för införande på nationell nivå.

6.5.2 Kontroller

De behöriga myndigheterna ska genomföra regelbundna kontroller av att verk samma övervakningsorganisationer i Sverige utför deras utpekade uppgifter. Kontroller får också genomföras när behöriga myndigheter har relevant information inklusive farhågor från tredje part eller upptäcker brister i verksamhetsutöva- res genomförande. Vidare ska kommissionen underrättas om övervakningsorgani- sationen inte utför uppgifterna. Dessutom ska underrättelser från övervakningsor- ganisationer om eventuell grav eller upprepad försummelse från verksamhetsut- övare att använda systemet för tillbörlig aktsamhet på ett korrekt sätt tas emot. Antalet regelbundna kontroller är svårt att kvantifiera eftersom det ännu inte finns möjlighet för aktörer att ansöka om att bli övervakningsorganisation.

Antalet certifieringsorgan är idag relativt få men väntas bli tio. Då de ska kon- trolleras vartannat år innebär detta fem kontroller per år. Kontrollerna antas ta fem dagar i anspråk per övervakningsorganisation. Den årliga kontrollkostnaden upp- skattas därmed till 125 000 kronor. Övriga arbetsuppgifter kopplat till övervak- ningsorganisationer är naturligtvis också mycket svåra att skatta i nuläget. En grov uppskattning är att dessa arbetsuppgifter kommer att kräva fem dagar per år vilket motsvarar 25 000 kronor.

Kontroller av verksamhetsutövare ska göras regelbundet enligt en plan som ses över regelbundet enligt ett riskbaserat angreppssätt. Kontroller får dessutom utföras när behörig myndighet förfogar över relevant information, inklusive farhågor från tredje part, om verksamhetsutövarens efterlevnad av timmerförordningen. Kontroller får innefatta bland annat undersökning av systemet för tillbörlig aktsamhet, handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet och förfarandena fungerar väl. Kontroller får även innefatta stickprov inbegripet granskningar på fältet. Det är idag osäkert hur omfattande kontrollerna kommer att bli. Bedömningen är dock att mer tid per kontroll kommer att krävas gentemot verksamhetsutövare som omfattas av timmerförordningen jämfört med kontroller i Flegtlicens- och CITES-systemen. Anledningen är att de senare rör sig om mer standardiserade och väl avgränsade kontroller: Kontroller i timmerförordningen är däremot bredare och mer komplexa i och med att det kan omfatta en mängd olika typer av system för tillbörlig aktsamhet som i sig innefattar en mängd dokument som ska kontrolleras. Utifrån detta antas det i genomsnitt kräva två dagar per kontroll. I detta antagande ingår inledande förberedelser och faktiska kontroller av enskilda företags system för tillbörlig aktsamhet, inklusive riskbedömningsförfarande och riskreducerande förfaranden, och granskning på fältet samt efterarbete. Antalet kontroller antas vara 0,25 procent av totala antalet importleveranser. År 2010 var det 154 175 importleveranser. Antalet antas vara detsamma även då kontrollsystemet träder i kraft vilket innebär 385 kontroller per år. Sammantaget skattas den totala årliga kontrollkostnaden uppgå till 3,9 miljoner kronor.

Kontroller av svenska skogsägare antas också uppgå till en 0,25 procent av totala antalet avverkningar. Antalet avverkningar uppskattas uppgå till 50 000 vilket innebär 125 kontroller per år. Tidsåtgången per kontroll väntas bli en halvdag. Anledningen till att tidsåtgången per kontroll väntas bli lägre gentemot svenska skogsägare jämfört med importörer är att kontrollerna i större utsträckning avser en mindre förädlad produkt i form av rundvirke. Sammantaget skattas den totala årliga kontrollkostnaden för svenska skogsägare uppgå till 300 000 kronor.

Behörig myndighet ska om brister upptagas vid kontrollerna utfärda föreläggande om korrigerande åtgärder som verksamhetsutövaren ska vidta. Beroende på den typ av brister som upptäcks får de behöriga myndigheterna dessutom omgående vidta tillfälliga åtgärder, vilka bland annat kan omfatta beslut av timmer och trävaror och/eller förbud att saluföra timmer och trävaror. Eftersom det idag är mycket osäkert hur stor denna del av arbetet kommer att bli har inga kostnader skattats.

De behöriga myndigheterna ska föra register över kontroller av verksamhetsutövare och särskilt ange kontrollernas art och resultat samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits. Registret ska sparas i minst fem år. Registerarbetet antas ingå i de ovan angivna kontrollkostnader på verksamhetsutövarna.

6.5.3 Övriga kostnader

Behörig myndighet kan begära information från handlare om verksamhetsutövare eller handlare som levererat timmer eller trävaror utmed hela leveranskedjan.

Behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra, med de administrativa myndigheterna i tredje land och kommissionen för att säkerställa att timmerför-

ordningen följs. De behöriga myndigheterna ska även utbyta information med behöriga myndigheter i de andra medlemsstaterna samt med kommissionen om allvarliga brister upptäcks genom de kontroller och om olika typer av sanktioner. Det pågår för närvarande en diskussion mellan kommissionen och medlemsstaterna om hur samarbete ska utformas och organiseras. Sammantaget bedöms denna del av i behöriga myndighetens roll kräva 20 dagar per år till en kostnad av 100 000 kronor per år.

Medlemsstaterna ska vartannat år lämna en rapport om tillämpningen av timmerförordningen under de föregående två åren. Behörig myndighet väntas ta fram underlag och utföra analyser till denna rapport. Tidsåtgången uppskattas till 20 dagar per år till en kostnad av 100 000 kronor.

För att kunna verka som behöriga myndighet krävs expertkunskap inom områden som svenskt skogsbruk, internationell handel med timmer/trävaror, inklusive olika certifieringssystem, samt skogsbruk, miljö, övervakning, juridik och leverantörskedjor i olika ursprungsländer. Förutom kunskap om svenskt skogsbruk väntas övriga områden kräva tid i form av kunskapsuppbyggnad och kontinuerlig uppdatering. I nuläget antas detta uppgå till 50 dagar per år till en kostnad av 250 000 kronor. Dessutom kommer sannolikt krävas en årlig kompetensutbildning av personal som utför kontrollerna. Kompetensutbildningen antas totalt uppgå till 20 dagar per år till en kostnad av 100 000 kronor.

Till övriga kostnader kan också läggas IT-utveckling och handläggarstöd samt information och kommunikation med berörda verksamhetsutövare. Mot bakgrund av att det idag är osäkert hur den praktiska tillämpningen av timmerförordningen ska se ut har det dock ansetts alltför osäkert att skatta dessa kostnader.

6.5.4 Resultat

I tabellen nedan redovisas kostnaderna för behörig myndighet. Det kan konstateras att kostnaderna för kontroller av verksamhetsutövare och i synnerhet importörer utgör den klart största kostnadsposten för den behöriga myndigheten. Detta innebär att antaganden kring antalet kontroller har stor påverkan på totala kostnaden för behöriga myndigheten. Om antalet kontroller gentemot svenska skogsägare och importörer halveras jämfört med vad som antagits sänks den totala kostnaden från runt 5 till 3 miljoner.

Tabell 4 Kostnader behörig myndighet efter arbetsuppgifter

Arbetsuppgifter	Kostnader (1 000-tal)
Kontroll av övervakningsorganisationer	125
Övriga kostnader övervakningsorganisationen	25
Kontroll av importörer	3 854
Kontroll av svenska skogsägare	300
Samarbete med kommissionen, behöriga myndigheter	100
Bistå med rapport till kommissionen	100
Expertkunskap	250
Kompetensutbildning	100
Summa kostnader	4 867

Bilaga

Förslag till föreskriftstext med kommentarer till virkesmätningsslagstiftning

Förslag till föreskrift	Ny eller ändrad §?	Kommentarer
Anmälan har gjorts enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s.37, Celex 398L0034), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s.18, Celex 398L0048).		Denna text ska enligt Kommerskollegium finnas med i de slutliga föreskrifterna
Inledning 1 § Grundläggande bestämmelser om virkesmätning finns i virkesmätningsslagen (1966:209) och virkesmätningssförordningen (2010:XX).	Ändrad	Virkesmätningssförordning tillagd.
2 § Begrepp som används i dessa föreskrifter definieras i bilaga 1. Även vissa andra för virkesmätningen betydelsefulla begrepp definieras i denna bilaga.	Ändrad	Enklare skrivning. Dessutom innehåller bilagan nu en del begrepp som inte längre används i föreskrifterna.
Identifiering av virkespartier 3 § Ett virkesparti ska kunna identifieras.	Ändrad	För närvarande gäller krav på att virkespartier som mäts i skog eller vid väg ska märkas med uppgifter om datum för mätningen och partiets mäthandling. Övriga partier ska märkas med uppgifter som identifierar virkessäljaren. Vår analys visar att en märkning inte är nödvändig från lag-synpunkt. Om säljare, köpare, avverkare eller tran-

		portföretag har behov av en märkning bör den naturligtvis utföras ändå. Däremot är det angeläget att varje enskilt virkesparti kan identifieras genom angivande av säljare, köpare och någon form av identitetskod eller sortiment för att lagtillsynen vid behov ska kunna fungera tillfredsställande.
Skador vid mätningen 4 § Virket ska mätas i befintligt skick. Från skador som uppkommit på virket till följd av virkesmätningen ska dock bortses.	Ändrad	Kravet på att man ska bortse från lagringsskador är borttaget. Skälet är att detta bör vara en fråga för virkessäljare och virkesköpare att avtala. Med skador som uppkommit till följd av mätningen avses främst sådana ingrepp i veden som krävs för att fastställa virkets inre egenskaper.
Avrundning 5 § Vid avrundning av tal ska Svensk standard SS 01 4141 tillämpas.	Ändrad	Hänvisning till utgåva 2 har tagits bort.
Virkets kvantitet, mätmetod 6 § Med virkets kvantitet avses virkets stycketal, dimensioner, volym, vikt eller energiinnehåll. Mätmetod för fastställande av vederlagsgrundande kvantitet innefattar eventuella omräkningstal.	Ny	
Anmälningsskyldighet 7 § Fysiska och juridiska personer som yrkesmässigt bedriver virkesmätning ska före den 1 mars varje år lämna uppgifter till denna myndighet om 1. namn, adress, e-postadress och	Ny	

telefonnummer, 2. personnummer eller organisationsnummer, 3. namn på kontaktpersoner samt om 4. kvantiteter som mätts under föregående år respektive beräknas bli mätta under innevarande år. Vid särskilda förhållanden får Skogsstyrelsen begära att nämnda uppgifter också ska lämnas vid annan tidpunkt.		
Egenskapsklasser 8 § Med egenskapsklasser förstås i dessa föreskrifter en indelning av virke i följande klasser. 1. Virke som har de egenskaper som virkessäljaren och virkesköparen avtalat. 2. Virke som inte har de egenskaper som virkessäljaren och virkesköparen avtalat. Om virkessäljaren och virkesköparen har avtalat om en ytterligare indelning i klasser i fråga om virke med de egenskaper som avses i första stycket första punkten ska dessa klasser också utgöra egenskapsklasser.	Ändrad	Begreppsändring från beskaffenhetsklass till det mindre ålderdomliga egenskapsklass. Uppdelningen i grundegenskaper (t.ex. förekomst av kol, sot, sten plast eller metallföremål i virket) och övriga egenskaper är borttagen.
Mätningvägran 9 § Om en virkessäljare och virkesköpare har avtalat att virket i en virkes-trave, virkeslass eller virkesskäppa ska ha en viss sammansättning i fråga om egenskaper för att virkesmätningen ska fullgöras och mätningen avbryts därför att detta krav inte är uppfyllt, ska det registreras i vilka avseenden kravet inte är uppfyllt. Vidare ska virkesvolymen eller vikten av virket i virkes-traven, virkeslasset eller virkesskäppan eller stycketalet stockar bestämmas och registreras, om inte säljaren och köparen har avtalat något annat.	Ändrad	Denna paragraf avser s.k. mätningvägran när virket inte uppfyller kraven på virkeskvalitet. Tillägg gjorts för virkesskäppa. Fastvolym har ändrats till virkesvolym eftersom det kan vara fråga om antingen fastvolym, travvolym eller stjälpt volym.

Registrering m.m. 10 § Uppgifter som behövs för att bestämma virkesvolym, vikt, stycketal eller energiinnehåll för stock, virkes-trave eller virke i virkesskärpa ska registreras med uppdelning på egenskapsklasser. Vidare ska virkesvolymen, vikten, stycketalet eller energiinnehållet för virkespartiet registreras med uppdelning på egenskapsklasser. Registreringen ska ske så att det är möjligt att kontrollera om noggrannhetskravet i 18 § är uppfyllt.	Ny	10 § ersätter ett antal paragrafer i SKSFS 1999:1 1- 3 kap. De i dessa paragrafer detaljerade kraven på största tillåtna måttenhet, sorter och antal signifikanta siffror har tagits bort och ersatts av de föreslagna generella bestämmelserna. Vår bedömning är att parterna på virkesmarknaden utifrån noggrannhetskraven själva kan avgöra hur registreringarna ska göras för att dessa krav ska bli uppfyllda.
11 § Uppgifter om förrättningsman, mätlag, maskinlag, för mätningen ansvarig fysisk eller juridisk person, datum och plats för virkesmätningen samt virkessäljaren och virkesköparen ska registreras. Vid mätning med avverkningsmaskin ska första och sista datum för maskinmätningen registreras. Platsen för mätning ska registreras i form av koordinater för bestånd eller avlägg. De registrerade uppgifterna enligt denna paragraf ska jämte registrerade uppgifter eller dokumentation enligt 9-11 och 17 §§ förvaras på ett betryggande sätt och hållas tillgängliga för virkessäljaren, virkesköparen och Skogsstyrelsen i minst två år efter det att virkespartiets mätbesked lämnats ut till virkessäljaren och virkesköparen.	Ändrad	Vissa tillägg har gjorts för att anpassa bestämmelserna till vederlagsmätning med skördare
Mätbesked 12 § Mätbesked ska utlämnas till virkessäljaren och virkesköparen inom skälig tid efter det att mätningen av virkespartiet avslutats om inte parterna avtalat något annat. Ansvarig för utlämnandet är den fysiska eller juridiska person som utfört virkesmätningen.	Ny	Av SKSFS 1999:1 framgår inte tydligt att mätbesked ska lämnas ut, när det ska lämnas ut och vem som är ansvarig. Detta har förorsakat problem och en komplettering med denna paragraf har därför skett. Bestämmelsen säger inget om i vilken form mätbeske-

		det ska utlämnas. Detta ska tolkas som att det kan utlämnas på papper, elektroniskt eller på annat sätt.
13 § Ett virkespartis mätbesked ska innehålla uppgifter om - den fysiska eller juridiska person som utfört virkesmätningen, - datum och plats för virkesmätningen, - vilken mätmetod, inklusive eventuella omräkningstal, som tillämpats samt - virkessäljaren och virkesköparen. Mätbeskedet ska dessutom innehålla uppgifter som identifierar virkespartiet samt de registrerade uppgifterna om virkespartiets kvantitet med uppdelning på egenskapsklasser. För sågtimmer får dock egenskapsklasser som skiljer sig åt i fråga om egenskaperna stockdiameter och stocklängd redovisas sammanslagna i mätbeskedet, om virkessäljaren och virkesköparen har avtalat det. Mätbeskedet ska slutligen innehålla de uppgifter som registrerats enligt 9 §.	Ändrad	Det är tillagt att beskedet ska innehålla uppgift om mätmetod som ska dokumenteras enligt 17 §. Andra stycket första meningen har generaliserats och samtidigt förenklats. Med kvantitet avses det måttslag som är vederlagsgrundande dvs. handelsmättet. För skogsbränsle kan det vara t.ex. torrsvikt eller MWh. Det bör noteras att varje virkesparti formellt sett ska ha ett mätbesked. Det är dock inget som hindrar att flera mätbesked samlas i ett ”dokument”.
Mätmetoder, mätutrustning och noggrannhet 14 § Endast mätmetoder och mätutrustning som genom dokumenterade forskningsresultat, dokumenterade prov i praktisk skala eller dokumenterad erfarenhet visat sig ge tillfredställande resultat får användas.	Ny	Se kapitel 7.4 i Skogsstyrelsens rapport 2010:5. Enligt Skogsstyrelsens styrelse bör forskningsresultat, prov och erfarenhet vara dokumenterade. Arbetsgruppen har lagt till detta i sitt förslag.
15 § Mätnoggrannheten för mätutrustning ska vid användning kontrolleras av den juridiska eller fysiska person som utför virkesmätningen. Annan mätutrustning än handredskap utan elektronik ska kontrolleras dagligen eller vid behov oftare. Handredskap utan elektronik ska kontrolleras årligen eller vid behov oftare.	Ändrad	Omdisponerad. Dessutom en precisering tillagd av att det är mätnoggrannheten som ska kontrolleras. Tillagt också att annan utrustning än handredskap utan elektronik vid behov ska kontrolleras oftare än en gång per dag. Detta är i

Uppgifter om datum, vem som utfört kontrollen och kontrollresultaten ska registreras. Uppgifterna ska förvaras på ett betryggande sätt och hållas tillgängliga för virkessäljaren, virkesköparen och Skogsstyrelsen i minst två år efter kontrollen.		linje med skrivningarna för handredskap utan elektronik. Exempel på handredskap utan elektronik är traditionell klave och mätkäpp. Exempel på handredskap med elektronik är dataklave.
16 § Virkesmätning ska utföras med omsorg. Vid mätningen får endast obetydliga systematiska fel förekomma. Om förhållandena inte medger omsorgsfull mätning, får mätningen inte utföras.	Oförändrad	
17 § Vid virkesmätningen använd mätmetod och tillämpat noggrannhetskrav ska dokumenteras. Utförs virkesmätningen i form av stickprovsmätning ska urvalsförfarande, stickprovsintensitet och skattningsförfarande också dokumenteras.	Ny	Vid eventuell tvist eller vid lagtillsyn kan det vara nödvändigt att känna till exakt vilken mätmetod som använts för att kunna genomföra nödvändigt utredningsarbete. Denna uppgift bör också finnas med i mätbeskedet (se 13 §).
18 § Den bestämda vederlagsgrundande virkesvolymen för ett virkesparti som är större än 10 m ³ får avvika från partiets volym med högst det procenttal som anges i bilaga 3. För ett virkesparti som väger mer än 10 ton får virkespartiets bestämda vederlagsgrundande vikt avvika från partiets vikt med högst det procenttal som anges i bilaga 3. För ett virkesparti får partiets bestämda vederlagsgrundande stycketal stockar avvika från partiets stycketal stockar med högst det procenttal som anges i bilaga 3. För ett virkesparti får partiets bestämda vederlagsgrundande energiinnehåll avvika från partiets energiinnehåll med högst det procenttal som anges i bilaga 3.	Ändrad	Jfr gamla 1 kap. 18 § i SKSFS 1999:1. Marginell förändring i sak. Den direkta kopplingen mellan mätmetod och noggrannhetskravet vid volymmätning är borttagen. Noggrannhetskraven för energiinnehåll är nytt och ska gälla endast då detta bestäms med hjälp av volym eller vikt vanligen i kombination med torrhalt eller fukthalt. De exakta noggrannhetskraven (%-talen), som ska finnas i bilaga, ska utredas vidare. Behöver vara klara under första halvåret 2010. Kräver ingen ny anmälan

Om virkessäljaren och virkesköparen har avtalat om ett annat noggrannhetskrav vid mätningen av ett virkesparti än vad som sägs i första, andra, tredje eller fjärde stycket, ska det som avtalats tillämpas.		till EU. De nuvarande kraven finns i bilaga 4 i SKSFS 1999:1.
Kontrollverksamhet 19 § Fysisk eller juridisk person som bedriver vederlagsgrundande virkesmätning ska systematiskt och ändamålsenligt kontrollera hur väl kraven i 16 och 18 §§ uppfylls. De uppgifter som ligger till grund för kontrollresultatet ska registreras. De registrerade uppgifterna ska förvaras på ett betryggande sätt och hållas tillgängliga för Skogsstyrelsen i minst två år efter det att kontrollen skett.	Ny	Se kapitel 7.5 i Skogsstyrelsens rapport 2010:5.
Utrikeshandel 20 § Bestämmelserna i 2-19 §§ och 21 § gäller inte för mätning vid import, export, införsel och utförsel.	Ändrad	Förenklad skrivning. Dessutom är införsel och utförsel tillagt. Dessa begrepp gäller för handel mellan EU-länder. Import och export gäller för handel utanför EU.
Undantag 21 § Om det finns särskilda skäl, får Skogsstyrelsen medge undantag från bestämmelserna i 2-19 §§.	Oförändrad	
Dessa föreskrifter träder i kraft 20XX-XX-XX. Genom dessa föreskrifter upphävs Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 1999:1 och 2001:2) till virkesmätningenslagen (1966:209) NN NN		Ev. kan datum för ikraftträdande bli senare för vissa §§. Detta avgörs senare.

Definitioner.

Följande förteckning innehåller definitioner för begrepp som används i dessa föreskrifter och även några andra väsentliga begrepp. Förteckningen innehåller dessutom vissa förtydliganden till begreppen. Det ska övervägas om definitionerna för vissa begrepp nedan ska kompletteras med förklarande figurer.

Anilinved: Gråviolett ved som utgör förstadium till rotröta eller omger av rotröta angripen ved hos gran.

Antal årsringar: Antal årsringar i stockända inom bedömningsområde i den radiella riktning som ger störst medelårsringsbredd. Årsringarnas bredd får inte vara påverkad av rotben eller kvistar.

Avsmalning: Gradvis diameterändring längs en stams höjd eller längs en stocks längd.

Avverkningsskada: Veddeformation som uppkommit vid avverkning.

Avverkningsspricka: Se spricka.

Barkdrag: Bark som är helt eller delvis övervuxen av ved.

Barkdragande kvist: Kvist helt eller delvis omgiven av bark som når in i sågcy-lindern.

Barkdragande lyra: Se lyra.

Barkskada: Vid hantering av obarkat virke uppkommet bortfall av bark varvid underliggande ved blottlagts.

Bedömningsområde: Radiellt och/eller areellt område i stockända eller på mantelyta längs stock inom vilket stockegenskaper bedöms.

Blånad: Missfärgning, varierande från ljusblått till svart, orsakad av svamp.

Ytblånad: Blånad som kan avlägsnas genom hyvling av virkesytan.

Stockblånad: Blånad som inte kan avlägsnas genom hyvling av virkesytan.

Båghöjd: Största vinkelräta avståndet mellan en rät linje genom stocks ändcentra och mittlinje.

Diameteravdrag: Minskning av stocks diameter i syfte att höja stockens värde genom att volymen av en defekt del av stocken frånräknas vid bestämning av den vederlagsgrundande volymen.

Dragved: Se reaktionsved

Egenskapsklass: Se 8 §.

Excentrisk märm: Märm som är belägen på ett betydande avstånd från geometriskt centrum hos stocks tvärsnitt.

Fast röta: Se röta.

Fastvolym: Se virkesvolym.

Fastvolymprocent: Sammanlagd fastvolym hos virke i virkestrave, virkesskäppa eller hög i procent av skrymvolymen.

Formutjämnad fastvolym: Se virkesvolym.

Fysikalisk fastvolym: Se virkesvolym.

Fällkam: Ojämnhet i stockända orsakad av att kapskåret anbragts för högt i förhållande till riktskåret.

Färskhhet: Specificerat krav med hänsyn till virkets barkbarhet, fukthalt, ljushet eller lagringstid.

Insektsskada: Av insekter eller insektslarver anlagda gångar i veden.

Jämnapning: Stock är jämnapad när dess ändytor är helt jämna eller har fällkam eller annan ojämnhhet understigande 5 cm höjd från rotskär eller kapskär.

Klyka: Del av hel stam eller stock med delad märe.

Sluten klyka: Klyka där huvudstam och delstam, som har var sin märe, ligger tätt intill varandra utan luft emellan.

Öppen klyka: Klyka som bildats genom att stam delats upp på huvudstam och en eller flera delstammar och där luft finns mellan två stammar.

Krök: Egenskap hos hel eller del av stock som innebär att stockens mittlinje avviker från en rät linje mellan stocken ändcentra.

Långkrök: Krök som är minst en meter lång. Krök som omfattar mer än halva stocken och ligger i ett plan benämns **jämna långkrök**.

Tvärkrök: Tydlig vinkel på stock. Tvärkrök är ofta orsakad av felaktig skottbildning eller toppbrott.

Krökvidd: Diametern i en tänkt minsta cylinder genom vilken stocken kan passera.

Kvistansvällning: Utbuktning på stocks mantelyta förorsakad av underliggande kvist.

Kvistmärke: Ojämnhet i barken eller i veden som anger övervallad kvist.

Kvistningsgrad: Förekomst av kvarvarande kvist på stock uttryckt i antal, diameter och längd.

Kådlåpa: Linsformad hållighet i virke som innehåller eller har innehållit kåda.

Kådved: Starkt kåd- och hartshaltig ved.

Källved: Vattenmättad mörk, ofta blågråsvart ved.

Lagringsröta: Se röta.

Lagringsskada: Skada hos ved i stock som uppkommer vid lagring eller som uppträder i ståndtorr ved. Skadan orsakas vanligen av insekter eller svampar.

Levande stamdel: Stamdel där näringstransport förekom vid avverkningen i större delen av stamdelens floem.

Lyra (ljud): Ytsår, helt eller delvis övervallat.

Barkdragande lyra: Övervallad lyra där skadan består av bark, ofta omgiven av kådhaltig ved och antyds i barken av ett märke på mantelytan.

Öppen lyra: Ej eller delvis övervallad lyra.

Längdavidrag: Minskning av stocks längd i syfte att höja stockens värde genom att volymen av en defekt del av stocken frånräknas vid bestämning av den vederlagsgrundande volymen. Minskningen kan göras för en eller två stockhalvor.

Lös röta: Se röta.

Mantelyta: Stocks yta på eller under bark, exklusive stocks *ändyt*.

Mittmätning: Metod för bestämning av stocks fastvolym genom mätning av dels stockdiameter vid halva stocklängden dels stocklängd.

Märgspricka: Se spricka.

Mätbesked: Handling som för virkessäljare och virkesköpare redovisar resultat av utförd mätning m.m. I 13 § är angivet vad ett mätbesked minst ska innehålla.

Mätmetod: Vald metod för mätningen inklusive eventuella omräkningstal för fastställande av vederlagsgrundande kvantitet. Se 14 §.

Mörk röta: Se röta.

Reaktionsved: Ved som bildas i grenar samt i krokiga och lutande stammar för att ta upp drag- respektive tryckspänningar.

Dragved: Ved som tagit upp dragspänningar. Uppträder vanligen på lövträd.

Tryckved (tjurved): Ved som tagit upp tryckspänningar. Uppträder vanligen på barrträd.

Ringspricka: Se spricka.

Rotben: Utskjutande del av stammens nedre ände.

Rotstock: Se stocktyp.

Rotveck: Veck mellan rötternas förlängning uppåt stammen.

Råkvist: Kvist som vid avverkningen hade växtsamband med omgivande ved.

Råvikt: Massa hos fuktigt virke.

Rödkärna: Röd eller brun, skarpt avgränsad missfärgning av inre del av stammen hos bok.

Rötkvist: Kvist angripen av röta.

Röta: Ved som brutits ned av svampar eller andra mikroorganismer. Med hänsyn till den angripna vedens konsistens indelas röta i:

Faströta: Röta som i ofruset tillstånd vid tryck med kantigt hårt föremål gör samma motstånd som intilliggande frisk ved.

Lösröta: Röta som i ofruset tillstånd vid tryck med kantigt hårt föremål gör mindre motstånd än intilliggande frisk ved. Till lösröta hänförs även röthål.

Med hänsyn till uppkomstsättet indelas röta i:

Lagringsröta: Röta som bildas i ved under lagring. I tidigt stadium uppträder lagringsröta som spridda mindre fläckar eller strimor i splintveden.

Skogsröta: Röta som bildats i växande träd.

Med hänsyn till färgen indelas skogsröta i **ljus skogsröta** och **mörk skogsröta**.

Sektionsmätning: Metod för bestämning av stams eller stocks fastvolym genom att stammen eller stocken uppdelas i sektioner vilka var för sig volymberäknas varefter resultaten summeras.

Skogsröta: Se röta

Skrymvolym: Se virkesvolym

Skäppmätning: Metod för bestämning av virkesvolym eller vikt för virke i en virkesskäppa.

Sluten klyka: Se klyka.

Spricka: Avlång isärdragning av fibrerna.

Avverkningsspricka: Spricka i ved uppkommen vid avverkning. Sprickan uppstår främst vid fällning av träd eller kapning av trädstam som ligger i spänn.

Märgspricka: Radiell ändspricka som börjar vid märgen.

Ringspricka: Spricka som följer en årsring.

Växtspricka: Icke radiell spricka hos växande träd. Växtsprickor förekommer ofta mellan mycket tätvuxen ved och ved med breda årsringar.

Sprötkvist: Starkt uppåtriktad och ofta barkdragande kvist.

Stjälpt volym: Se virkesvolym.

Stockblånad: Se blånad.

Stockdiameter: Den diameter hos stamtvärnsnitt som svarar mot tvärsnittets area.

Stockhalva: Del av stock avgränsad av ett längsgående mittställt snitt genom såg-cylindern.

Stocklängd: Kortaste avståndet mellan stocks båda ändcentra.

Stocktyp: En stams indelning i:

Rotstock: Stock från stams rotända.

Övrig stock: Stock från annan del av stam än rotändan.

Ståndtorr ved: Virke från stående dött träd.

Sågcylander: En sågtimmerstocks tänkta cylinder med en diameter som är lika med toppdiametern efter eventuellt diameteravdrag och en längd som är lika med stocklängden efter eventuellt längdavdrag.

Toppdiameter: Stockdiameter i stocks toppända.

Toppmätning: Metod för bestämning av stocks sågcyndervolym.

Toppotmätning: Metod för bestämning av stocks fastvolym genom mätning av toppdiameter, stockdiameter i stockens rotända och stocklängd.

Torrhalt: Kvot mellan massa av torrs substans och rå massa.

Torrkvist: Kvist som vid avverkningen saknade växtsamband med omgivande ved.

Torrsvikt: Produkten av rå massa och torrhalt.

Torrsubstans: Material exklusive obundet vatten. Massan av torrs substans kan bestämmas efter torkning i en ventilerad ugn vid $105^{\circ} \pm 2^{\circ}$ tills massan är konstant.

Travmätning: Metod för bestämning av virkestraves travvolym eller fastvolym.

Travvolym: Se virkesvolym.

Tryckved: Se reaktionsved.

Trädslagssammansättning: Andel av olika trädslag i virkestrave, virkesklass, virkesskäppa eller virkesparti grundad på volym, vikt eller stycketal.

Tydligt oval stock: På måttstället för diameter överstiger stockens största diameter den minsta diametern med mer än 10 procent.

Törved: Starkt kåd- och hartshaltig ved ovanför rotzonen på tallar. Törveden uppkommer till följd av svampangrepp i området med glansbark i tallens krona eller till följd av stamskada.

Underlagsstock: Stock utlagd för att hindra välta eller virkestrave att komma i direkt kontakt med mark, lastplan, etc.

Vattenskott (vanskott, vattskott): Grenar eller skott bildade ur adventivknoppar i samband med friställning eller stark beskuggning.

Vattved: Kärnved med onormalt hög vattenhalt hos gammal tall och gran.

Virke: Med virke avses stam, stubbe och grenar av träd i sönderdelad eller ursprunglig form.

Virkesföroreningar: Föroreningar på eller i virke som påverkar virkets lämplighet för avsedd användning eller är till men för utrustning för bearbetning av virket. Exempel är kol, sten, sot, plast och metall.

Virkeslass: Virke i en eller flera travar lastat på fordon.

Virkesparti: Avgränsad virkeskvantitet för vilken virkessäljaren och virkesköparen avtalat om och som mäts med samma mätmetod. Kraven på virkets egenskaper är lika för hela virkeskvantiteten. Leveransen av virket äger vanligen rum vid ett tillfälle eller under en begränsad tid.

Virkestrave: Stockar lagda i fler än ett lager.

Virkesskäppa: Behållare för transport av sönderdelat virke.

Virkesvolym: Volym av virke i vilken eventuellt mellanrum mellan virkets bitar kan vara inkluderat eller exkluderat.

Fastvolym: Virkesvolym i vilken eventuellt mellanrum mellan virkets bitar inte är inkluderad. Eventuella rotben på stam eller stock ingår. I virkestraves fastvolym inräknas eventuella underlagsstockars volym.

Fysikalisk fastvolym: Fastvolym för stam, stock eller på annat sätt sönderdelat virke då inget avdrag för eventuella utbuktningar och inget tillägg för eventuella inbuktningar gjorts.

Formutjämnad fastvolym: Fastvolym för hel stam eller stock då avdrag för eventuella utbuktningar och tillägg för eventuella inbukt.

Av Skogsstyrelsen publicerade Rapporter:

1988:1	Mallar för ståndortsbonitering; Lathund för 18 län i södra Sverige
1991:1	Tätortsnära skogsbruk
1992:3	Aktiva Natur- och Kulturvårdande åtgärder i skogsbruket
1993:7	Betespräglad äldre bondeskog – från naturvårdssynpunkt
1994:5	Historiska kartor - underlag för natur- och kulturmiljövård i skogen
1995:1	Planering av skogsbrukets hänsyn till vatten i ett avrinningsområde i Gävleborg
1995:2	SUMPSKOG – ekologi och skötsel
1996:1	Women in Forestry – What is their situation?
1996:2	Skogens kvinnor – Hur är läget?
1997:2	Naturvårdsutbildning (20 poäng) Hur gick det?
1997:5	Miljeu96 Rådgivning. Rapport från utvärdering av miljeurådgivningen
1997:6	Effekter av skogsbränsleuttag och askåterföring – en litteraturstudie
1997:7	Målgruppsanalys
1997:8	Effekter av tungmetallnedfall på skogslevande landsnäckor (with English Summary: The impact on forest land snails by atmospheric deposition of heavy metals)
1997:9	GIS-metodik för kartläggning av markförurning – En pilotstudie i Jönköpings län
1998:1	Miljökonsekvensbeskrivning (MKB) av skogsbränsleuttag, asktillförsel och övrig näringskompensation
1998:3	Dalaskog - Pilotprojekt i landskapsanalys
1998:4	Användning av satellitdata – hitta avverkad skog och uppskatta lövröjningsbehov
1998:5	Baskatjoner och aciditet i svensk skogsmark - tillstånd och förändringar
1998:6	Övervakning av biologisk mångfald i det brukade skogslandskapet. With a summary in English: Monitoring of biodiversity in managed forests.
1998:7	Marksvampar i kalkbarrskogar och skogsbeten i Gotländska nyckelbiotoper
1999:1	Miljökonsekvensbeskrivning av Skogsstyrelsens förslag till åtgärdsprogram för kalkning och vitalisering
1999:2	Internationella konventioner och andra instrument som behandlar internationella skogsfrågor
2000:1	Samordnade åtgärder mot förurning av mark och vatten - Underlagsdokument till Nationell plan för kalkning av sjöar och vattendrag
2000:4	Skogsbruket i den lokala ekonomin
2000:5	Aska från biobränsle
2000:6	Skogsskadeinventering av bok och ek i Sydsverige 1999
2001:1	Landmolluskfaunans ekologi i sump- och myrskogar i mellersta Norrland, med jämförelser beträffande förhållandena i södra Sverige
2001:2	Arealförluster från skogliga avrinningsområden i Västra Götaland
2001:3	The proposals for action submitted by the Intergovernmental Panel on Forests (IPF) and the Intergovernmental Forum on Forests (IFF) - in the Swedish context
2001:4	Resultat från Skogsstyrelsens ekenkät 2000
2001:5	Effekter av kalkning i utströmningsområden med kalkkross 0 - 3 mm
2001:6	Biobränslen i Söderhamn
2001:7	Entreprenörer i skogsbruket 1993-1998
2001:8A	Skogspolitisk historia
2001:8B	Skogspolitiken idag - en beskrivning av den politik och övriga faktorer som påverkar skogen och skogsbruket
2001:8C	Gröna planer
2001:8D	Föryngring av skog
2001:8E	Fornlämningar och kulturmiljöer i skogsmark
2001:8G	Framtidens skog
2001:8H	De skogliga aktörerna och skogspolitiken
2001:8I	Skogsbilvägar
2001:8J	Skogen sociala värden
2001:8K	Arbetsmarknadspolitiska åtgärder i skogen
2001:8L	Skogsvårdsorganisationens uppdragsverksamhet
2001:8M	Skogsbruk och rennäring
2001:8O	Skador på skog
2001:9	Projekterfarenheter av landskapsanalys i lokal samverkan – (LIFE 96 ENV S 367) Uthålligt skogsbruk byggt på landskapsanalys i lokal samverkan
2001:11A	Strategier för åtgärder mot markförurning
2001:11B	Markförurningsprocesser
2001:11C	Effekter på biologisk mångfald av markförurning och motåtgärder
2001:11D	Urvalskriterier för bedömning av markförurning
2001:11E	Effekter på kvävedynamiken av markförurning och motåtgärder
2001:11F	Effekter på skogsproduktion av markförurning och motåtgärder
2001:11G	Effekter på tungmetallers och cesiums rörlighet av markförurning och motåtgärder
2002:1	Ekskador i Europa
2002:2	Gröna Huset, slutrapport

2002:3	Project experiences of landscape analysis with local participation – (LIFE 96 ENV S 367) Local participation in sustainable forest management based on landscape analysis
2002:4	Landskapsekologisk planering i Söderhamns kommun
2002:5	Miljöriktig vedeldning - Ett informationsprojekt i Söderhamn
2002:6	White backed woodpecker landscapes and new nature reserves
2002:7	ÄBIN Satellit
2002:8	Demonstration of Methods to monitor Sustainable Forestry, Final report Sweden
2002:9	Inventering av frötäktssbestånd av stjärkek, bergek och rödek under 2001 - Ekdöd, skötsel och naturvård
2002:10	A comparison between National Forest Programmes of some EU-member states
2002:11	Satellitbildsbaserade skattningar av skogliga variabler
2002:12	Skog & Miljö - Miljöbeskrivning av skogsmarken i Söderhamns kommun
2003:1	Övervakning av biologisk mångfald i skogen - En jämförelse av två metoder
2003:2	Fågelfaunan i olika skogsmiljöer - en studie på beståndsnivå
2003:3	Effektivare samråd mellan rennärning och skogsbruk -förbättrad dialog via ett utvecklat samrådsförfarande
2003:4	Projekt Nissadalen - En integrerad strategi för kalkning och askspridning i hela avrinningsområden
2003:5	Projekt Renbruksplan 2000-2002 Slutrapport, - ett planeringsverktyg för samebyarna
2003:6	Att mäta skogens biologiska mångfald - möjligheter och hinder för att följa upp skogspolitikens miljömål i Sverige
2003:7	Vilka botaniska naturvärden finns vid torplämningar i norra Uppland?
2003:8	Kalkgranskogar i Sverige och Norge – förslag till växtsociologisk klassificering
2003:9	Skogsägare på distans - Utvärdering av SVO:s riktade insatser för utbor
2003:10	The EU enlargement in 2004: analysis of the forestry situation and perspectives in relation to the present EU and Sweden
2004:1	Effektuppföljning skogsmarkskalkning tillväxt och trädvitalitet, 1990-2002
2004:2	Skogliga konsekvensanalyser 2003 - SKA 03
2004:3	Natur- och kulturinventeringen i Kronobergs län 1996 - 2001
2004:4	Naturlig föryngring av tall
2004:5	How Sweden meets the IPF requirements on nfp
2004:6	Synthesis of the model forest concept and its application to Vilhelmina model forest and Barents model forest network
2004:7	Vedlevande arters krav på substrat - sammanställning och analys av 3.600 arter
2004:8	EU-utvidgningen och skogsindustrin - En analys av skogsindustrins betydelse för de nya medlemsländernas ekonomier
2004:10	Om virkesförrådets utveckling och dess påverkan på skogsbrukets lönsamhet under perioden 1980-2002
2004:11	Naturskydd och skogligt genbevarande
2004:12	Når vi skogspolitikens mångfaldsmål på artnivå? - Åtgärdsförslag för uppföljning och metodutveckling
2005:1	Access to the forests for disabled people
2005:2	Tillgång till naturen för människor med funktionshinder
2005:3	Besöksstudier i naturområden - en handbok
2005:4	Visitor studies in nature areas - a manual
2005:5	Skogshistoria år från år 1177-2005
2005:6	Vägar till ett effektivare samarbete i den privata tätortsnära skogen
2005:7	Planering för rekreation - Grön skogsbruksplan i privatägd tätortsnära skog
2005:8a-8c	Report from Proceedings of ForestSAT 2005 in Borås May 31 - June 3
2005:9	Sammanställning av stormskador på skog i Sverige under de senaste 210 åren
2005:10	Frivilliga avsättningar - en del i Miljökvalitetsmålet Levande skogar
2005:11	Skogliga sektorsmål - förutsättningar och bakgrundsmaterial
2005:12	Målbilder för det skogliga sektorsmålet - hur går det med bevarandet av biologisk mångfald?
2005:13	Ekonomiska konsekvenser av de skogliga sektorsmålen
2005:14	Tio skogsägares erfarenheter av stormen
2005:15	Uppföljning av skador på fornlämningar och övriga kulturlämningar i skog
2005:16	Mykorrhizasvampar i örtrika granskogar - en metodstudie för att hitta värdefulla miljöer
2005:17	Forskningsseminarium skogsbruk - rennärning 11-12 augusti 2004
2005:18	Klassning av renbete med hjälp av ståndortsboniteringens vegetationstypsindelning
2005:19	Jämförelse av produktionspotential mellan tall, gran och björk på samma ståndort
2006:1	Kalkning och askspridning på skogsmark - redovisning av arealer som ingått i Skogsstyrelsens försöks-verksamhet 1989-2003
2006:2	Satellitbildsanalys av skogsbilvägar över våtmarker
2006:3	Myllrande Våtmarker - Förslag till nationell uppföljning av delmålet om byggande av skogsbilvägar över värdefulla våtmarker
2006:4	Granbarkborren - en scenarioanalys för 2006-2009
2006:5	Överensstämmelse anmält och verkligt GROT-uttag?
2006:6	Klimathotet och skogens biologiska mångfald
2006:7	Arenor för hållbart brukande av landskapets alla värden - begreppet Model Forest som ett exempel
2006:8	Analys av riskfaktorer efter stormen Gudrun
2006:9	Stormskadad skog - föryngring, skador och skötsel
2006:10	Miljökonsekvenser för vattenkvalitet, Underlagsrapport inom projektet Stormanalys

2006:11	Miljökonsekvenser för biologisk mångfald - Underlagsrapport inom projekt Stormanalys
2006:12	Ekonomiska och sociala konsekvenser i skogsbruket av stormen Gudrun
2006:13	Hur drabbades enskilda skogsägare av stormen Gudrun - Resultat av en enkätundersökning
2006:14	Riskhantering i skogsbruket
2006:15	Granbarkborrens utnyttjande av vindfällan under första sommaren efter stormen Gudrun - (The spruce bark beetle in wind-felled trees in the first summer following the storm Gudrun)
2006:16	Skogliga sektorsmål i ett internationellt sammanhang
2006:17	Skogen och ekosystemansatsen i Sverige
2006:18	Strategi för hantering av skogliga naturvärden i Norrtälje kommun ("Norrtäljeprojektet")
2006:19	Kantzonens ekologiska roll i skogliga vattendrag - en litteraturoversikt
2006:20	Ägoslag i skogen - Förslag till indelning, begrepp och definitioner för skogsrelaterade ägoslag
2006:21	Regional produktionsanalys - Konsekvenser av olika miljöambitioner i länen Dalarna och Gävleborg
2006:22	Regional skoglig Produktionsanalys - Konsekvenser av olika skötselregimer
2006:23	Biomassaflöden i svensk skogsnäring 2004
2006:24	Trädbränslestatistik i Sverige - en förstudie
2006:25	Tillväxtstudie på Skogsstyrelsens obstyrt
2006:26	Regional produktionsanalys - Uppskattning av tillgängligt trädbränsle i Dalarnas och Gävleborgs län
2006:27	Referenshågn som ett verktyg i vilt- och skogsförvaltning
2007:1	Utvärdering av ÅBIN
2007:2	Trädslagets betydelse för markens syra-basstatus - resultat från Ståndortskarteringen
2007:3	Älg- och rådjursstammarnas kostnader och värden
2007:4	Virkesbalanser för år 2004
2007:5	Life Forests for water - summary from the final seminar in Lycksele 22-24 August 2006
2007:6	Renskador i plant- och ungskog - en litteraturoversikt och analys av en taxeringsmetod
2007:7	Övervakning och klassificering av skogsvattendrag i enlighet med EU:s ramdirektiv för vatten - exempel från Emån och Öreälven
2007:8	Svenskt skogsbruk möter klimatförändringar
2007:9	Uppföljning av skador på fornlämningar i skogsmark
2007:10	Utgör kvävegödsling av skog en risk för Östersjön? Slutsatser från ett seminarium anordnat av Baltic Sea 2020 i samarbete med Skogsstyrelsen
2008:1	Arenas for Sustainable Use of All Values in the Landscape - the Model Forest concept as an example
2008:2	Samhällsekonomisk konsekvensanalys av skogsmarks- och ytvattenkalkning
2008:3	Mercury Loading from forest to surface waters: The effects of forest harvest and liming
2008:4	The impact of liming on ectomycorrhizal fungal communities in coniferous forests in Southern Sweden
2008:5	Långtidseffekter av kalkning på skogsmarkens kol- och kväveförråd
2008:6	Underlag för en nationell strategi för skötsel och skydd av sumpskogar
2008:7	Regionala analyser om kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:8	Frötäkt och frötäktso mråden av gran och tall i Sverige
2008:9	Vägledning vid skogsmarkskalkning
2008:10	Områden som skogsmarkskalkats inom Skogsstyrelsens försöksverksamhet 2005-2007
2008:11	Inventering av ädellövplanteringar på stormhyggen från 1999 i Skåne
2008:12	Aluminiumhalter i skogsbäckar och variationen med avrinningsområdenas egenskaper
2008:13	Åtgärder för ett uthålligt brukande av skogsmarken - resultat från studier finansierade inom Movib
2008:14	Användningen av växtskyddsmedel inom skogsbruket
2008:15	Skogsmarkskalkning
2008:16	Skogsmarkskalkningens effekter på kemin i mark, grundvatten och ytvatten i SKOKAL-områdena 16 år efter behandling
2008:18	Effekter av skogsbruk på rennäringen - en litteraturstudie
2008:19	Hyggesfritt skogsbruk i ädellövskog - En litteratursammanställning
2008:20	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk i ädellövskogar - slutrapport för delprojekt Ädellöv
2008:21	Skoglig kontinuitet och historiska kartor - en metodstudie för bokskog
2008:22	Kontinuitetsskogar och Kontinuitetsskogsbruk - Slutrapport för delprojekt Skötsel - hyggesfritt skogsbruk
2008:23	Naturkultur - Utvecklingen i försöksserien de 10 första åren
2008:24	Jämförelse av ekonomi och produktion mellan trakthyggesbruk och blädning i skiktad granskog - analyser på beståndsnivå baserade på simulering
2008:25	Skogliga konsekvensanalyser 2008 - SKA-VB 08
2009:1	Åtgärdsplanering i reglerade vattendrag - arbetsgång och åtgärdsförslag i övre Ångermanälven
2009:2	Skog & Historia i Uppland - Gröna Jobb 2004-2008
2009:3	Utvärdering av metoder för kvantifiering av epifytiska hänglavar
2009:4	Kartläggning och Identifiering av kontinuitetsskog
2009:5	Skogsproduktion i stormområdet: Ett underlag för Skogsstyrelsens strategi för uthållig skogsproduktion
2009:6	Ekonomisk beskrivning av konsekvenser i samband med ledningsinträng i skogsmark
2009:7	Avverkning av nyckelbiotoper och objekt med höga naturvärden - en gis-analys och inventeringsdata från Polytax
2009:8	Produktionsanalys i Gävleborgs län
2009:9	Skogsstyrelsens erfarenheter kring samarbetsnätverk i landskapet
2010:1	Föryngrar - Vårda - Skydda - Underlag för Skogsstyrelsens strategi för hållbar skogsproduktion

2010:2	Effektiv rådgivning – Slutrapport
2010:3	Markägarenkäten. Skogsstyrelsens delrapport för undersökningarna om processen för formellt skydd 2005-2008
2010:4	Landskapsansats för bevarande av skoglig biologisk mångfald – en uppföljning av 1997 års regionala bristanalys, och om behovet av samverkan mellan aktörer
2010:5	Översön av Skogsstyrelsens virkesmättningsföreskrifter – Analys och förslag
2010:6	Polytax 5/7 återväxttaxering: Resultat från 1999-2008
2010:7	Behöver omvandlingstalen mellan $m^3 f_{ub}$ och $m^3 sk$ revideras? – En förstudie
2010:8	Åtgärdsprogram för bevarande av vitryggig hackspett och dess livsmiljöer 2005-2009 – Slutrapport
2010:9	Störningskänslighet hos lavar i barrskogar
2011:1	Polytax 5/7 återväxttaxering: Resultat från 1999-2009
2011:2	Inte klar
2011:3	Möjligheter att förbättra måluppfyllelse vad gäller miljöhänsyn vid förnygringsavverkning: Rapport efter en analys och rådgivande prioritering av åtgärder
2011:4	Fastighetsavtal – vidareutveckling av modell till flygfärdig produkt, Slutrapport

Av Skogsstyrelsen publicerade Meddelanden:

1991:2	Vägplan -90
1991:5	Ekologiska effekter av skogsbränsleuttag
1995:2	Gallringsundersökning 92
1995:3	Kontrolltaxering av nyckelbiotoper
1996:1	Skogsstyrelsens anslag för tillämpad skogsproduktionsforskning
1997:1	Naturskydd och naturhänsyn i skogen
1997:2	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1996
1998:1	Skogsvårdsorganisationens Utvärdering av Skogspolitiken
1998:2	Skogliga aktörer och den nya skogspolitiken
1998:3	Föryngringsavverkning och skogsbilvägar
1998:4	Miljöhänsyn vid föryngringsavverkning - Delresultat från Polytax
1998:5	Beståndsanläggning
1998:6	Naturskydd och miljöarbete
1998:7	Röjningsundersökning 1997
1998:8	Gallringsundersökning 1997
1998:9	Skadebilden beträffande fasta fornlämningar och övriga kulturmiljövärden
1998:10	Produktionskonsekvenser av den nya skogspolitiken
1998:11	SMILE - Uppföljning av sumpskogsskötsel
1998:12	Sköter vi ädellövskogen? - Ett projekt inom SMILE
1998:13	Riksdagens skogspolitiska intentioner. Om mål som uppdrag till en myndighet
1998:14	Swedish forest policy in an international perspective. (Utfört av FAO)
1998:15	Produktion eller miljö. (En mediaundersökning utförd av Göteborgs universitet)
1998:16	De trädbevuxna impedimentens betydelse som livsmiljöer för skogslevande växt- och djurarter
1998:17	Verksamhet inom Skogsvårdsorganisationen som kan utnyttjas i den nationella miljöövervakning
1998:19	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1998
1999:1	Nyckelbiotopsinventeringen 1993-1998. Slutrapport
1999:3	Sveriges sumpskogar. Resultat av sumpskogsinventeringen 1990-1998
2001:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2000
2001:2	Rekommendationer vid uttag av skogsbränsle och kompensationsgödsling
2001:3	Kontrollinventering av nyckelbiotoper år 2000
2001:4	Åtgärder mot markförsurning och för ett uthålligt brukande av skogsmarken
2001:5	Miljöövervakning av Biologisk mångfald i Nyckelbiotoper
2001:6	Utvärdering av samråden 1998 Skogsbruk - rennärning
2002:1	Skogsvårdsorganisationens utvärdering av skogspolitikens effekter - SUS 2001
2002:2	Skog för naturvårdsändamål – uppföljning av områdesskydd, frivilliga avsättningar, samt miljöhänsyn vid föryngringsavverkning
2002:4	Action plan to counteract soil acidification and to promote sustainable use of forestland
2002:6	Skogsmarksgödsling - effekter på skogshushållning, ekonomi, sysselsättning och miljö
2003:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2002
2003:2	Konsekvenser av ett förbud mot perimettrinbehandling av skogsplanter
2004:1	Kontinuitetsskogar - en förstudie
2004:2	Landskapsekologiska kärnområden - LEKO, Redovisning av ett projekt 1999-2003
2004:3	Skogens sociala värden
2004:4	Inventering av nyckelbiotoper - Resultat 2003
2006:1	Stormen 2005 - en skoglig analys
2007:1	Övervakning av insektsangrepp - Slutrapport från Skogsstyrelsens regeringsuppdrag
2007:2	Kvävegödsling av skogsmark
2007:3	Skogsstyrelsens inventering av nyckelbiotoper - Resultat till och med 2006
2007:4	Fördjupad utvärdering av Levande skogar
2007:5	Hållbart nyttjande av skog
2008:1	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:2	Rekommendationer vid uttag av avverkningsrester och askåterföring
2008:3	Skogsbrukets frivilliga avsättningar
2008:4	Rundvirkes- och skogsbränslebalanser för år 2007 – SKA-VB 08
2009:1	Dikesrensningens regelverk
2009:2	Viltanpassad Skogsskötsel – Skogliga åtgärder för att minska skador
2009:3	Ny metod och nya definitioner i uppföljningen av frivilliga avsättningar
2009:4	Stubbaskörd – kunskapssammanställning och Skogsstyrelsens rekommendationer
2009:5	Vidareutveckling av pågående viltskadeinventeringar
2009:6	En märkbar förändring i skogsägarnas vardag – Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter
2009:7	Regler om användning av främmande trädslag
2010:1	Vattenförvaltningen i skogen
2010:2	Nationell tillämpning av FLEGT – Forest Law Enforcement, Governance and Trade
2011:1	Rillsyn enl 9 kap miljöbalken av verksamhet på mark som omfattas av skogsvårdslagen
2011:2	Skogs- och miljöpolitiska mål – brister, orsaker och förslag på åtgärder
2011:3	Skogliga inventeringsmetoder i en kunskapsbaserad älgförvaltning

2011:4

Uppdrag om nationella bestämmelser som kompletterar EU:s timmerförordning samt om revidering av virkesmätningstagstiftningen

Beställning av Rapporter och Meddelanden

Skogsstyrelsen,
Bokhandeln
551 83 JÖNKÖPING
Telefon: 036 – 35 93 40
växel 036 – 35 93 00
fax 036 – 19 06 22
e-post: bokhandeln@skogsstyrelsen.se
www.skogsstyrelsen.se

I Skogsstyrelsens Meddelande-serie publiceras redogörelser, utredningar m.m. av officiell karaktär. Innehållet överensstämmer med myndighetens policy.

I Skogsstyrelsens Rapport-serie publiceras redogörelser och utredningar m.m. för vars innehåll författaren/författarna själva ansvarar.

Skogsstyrelsen publicerar dessutom förlöpande: Foldrar, broschyrer, böcker m.m. inom skilda skogliga ämnesområden. Skogsstyrelsen är också utgivare av tidningen SkogsEko.

Inflödet av olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer till EU är ett globalt problem. För att komma tillrätta med detta problem har Europaparlamentet och rådet antagit en timmerförordning. I detta meddelande redovisar Skogsstyrelsen uppdraget från regeringen att utarbeta förslag till nationella bestämmelser som kompletterar EU:s timmerförordning samt om revidering av virkesmätningslagstiftningen.